

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 DECEMBER 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	107
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	107
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	108
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	116
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	117
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	117
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	119
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	124
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	124
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	130
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	130
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	133

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 8 van 28 november 1986 van de heer F. VERMEIREN

Researchpark te Zellik — Doelstellingen, bestuur en werkmiddelen

Onlangs werd door het researchpark Zellik overgegaan tot de opening van de eerste vestiging.

Graag bekwam ik nadere informatie omtrent de doelstellingen van dit researchpark. Ook wenst ik de samenstelling te kennen van de raad van bestuur van deze vereniging. Wat het werkingsbudget betreft zou het mij aangenaam zijn van de Voorzitter te vernemen welke het totaal bedrag hiervan is en door welke officiële of privé-instellingen dit budget wordt gespijsd?

Antwoord

Het researchpark Zellik is bestemd voor de vestiging van niet-milieubelastende bedrijven en inrichtingen met navorsingsdoelstellingen en die derhalve een nieuw contact beogen met de universitaire wereld, zowel inzake onderzoek als inzake gekwalificeerd personeel.

De Vrije Universiteit Brussel wordt aldus op een directe wijze bij de ontwikkeling van de zone betrokken.

Het researchpark Zellik wordt beheerd door een bestuurscomité waarin 3 vertegenwoordigers zetelen van de Intercommunale Haviland, 3 vertegenwoordigers van de GOM Vlaams-Brabant, 2 vertegenwoordigers van de VUB, 2 gemeenschapscommissarissen respectievelijk aangewezen door de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en 1 vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening. De gronden worden op basis van een erfpachtovereenkomst ter beschikking gesteld.

De GOM Vlaams-Brabant en Haviland worden voor de diensten die zij verstrekken als volgt vergoed: zij verwerven 5 % van de jaarlijkse canon. Haviland is belast met de advisering, begeleiding en coördinatie van de infrastructuurwerken en zal hiervoor een vergoeding ontvangen gelijk aan 3,1% van de effectieve kostprijs van de infrastructuur.

Vraag nr. 13 van 4 december 1986 van de heer M. DESUTTER

Provincie West-Vlaanderen — Personeelsbezetting in buitendiensten Ministerie Vlaamse Gemeenschap, Vlaams Gewest, instellingen openbaar nut

Graag ontving ik de lijst van de gemeenten in de provincie West-Vlaanderen waar buitendiensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en instellingen van openbaar nut van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest gevestigd zijn, met vermelding van het aantal tewerkgestelde personeelsleden.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag moge ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat ik heb verstrekt op vraag nr. 49 van 14 april 1986 van de heer J. Desseyn, betreffende hetzelfde onderwerp in het Bulletin Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad nr. 11 van 15 juli 1986.

Vraag nr. 14 van 9 december 1986 van de heer N. DE BATSELIER

Openbare besturen in Oost-Vlaanderen — Deconcentratiegraad en personeelsbezetting

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister voor de provincie Oost-Vlaanderen de lijst ontvangen van de gemeenten waar buitendiensten van de besturen en/of parastatale instellingen waarvoor hij verantwoordelijk is, gevestigd zijn.

Evenzeer zou ik willen vernemen hoeveel personeelsleden van die diensten nu in elk van de vermelde gemeenten werken.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, moge ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord dat ik hem heb verstrekt op zijn vraag nr. 87 van 8 september 1986 betreffende dezelfde aangelegenheid, in het Bulletin Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad nr. 14 van 17 oktober 1986.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 3 van 3 december 1986 van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen

A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur

1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar) — Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar)?

B. Voor dienst og beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel;
2. hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (gedurende het laatst bekende jaar)?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Als antwoord op de door hem gestelde vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat in het kader van het huisvestingsbeleid geen uitgaven worden voorzien voor de oprichting en instandhouding van een bibliotheek.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 316
(zitting 1985-1986)
van 22 augustus 1986
van de heer M. GALLE

Administratieve gegevens door de ondernemingen verstrekt aan de waterzuiveringsmaatschappijen — Controle

In toepassing van artikel 5 van het Executievebesluit van 21 december 1983 tot vaststelling van de waarde van de omzettingscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen, mogen de waterzuiveringsmaatschappijen de vereenvoudigde methode toepassen voor de vaststelling van de bijdragen in de kosten van beheer en werking. Bij nader toezicht, steunt deze vereenvoudigde methode voor de meeste ondernemingen op produktiegegevens van de onderneming in kwestie.

Mag ik U verzoeken me te antwoorden welke middelen de waterzuiveringsmaatschappijen ter beschikking staan om het waarheidsgetrouwe karakter van de bedrijfsgegevens te controleren? Zijn meer bepaald de inspecteurs van de waterzuiveringsmaatschappijen bevoegd om de produktiegegevens na te trekken?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 werd vervangen door artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 april 1986.

Luidens dit artikel mogen de waterzuiveringsmaatschappijen voor ondernemingen met een verontreinigende belasting van het afvalwater van minder dan 2000 eenheden de vereenvoudigde methode toepassen. Deze vereenvoudigde methode steunt inderdaad voor de meeste ondernemingen op produktiegegevens.

Deze gegevens worden door bijdrageplichtigen zelf op een daartoe speciaal ontworpen formulier verstrekt. De verstrekte inlichtingen dienen als basis voor de bijdrageberekening. Het spreekt derhalve vanzelf dat deze gegevens waarheidsgetrouw moeten worden verstrekt. De aangever verklaart overigens dat de verstrekte inlichtingen volledig en juist zijn.

Bij twijfelgevallen omtrent de juistheid van de gegevens hoort het inderdaad aan de inspecteurs om verantwoordingsdocumenten ter staving van de verstrekte gegevens af te dwingen.

Vraag nr. 329
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Burgerlijke partijstelling in processen tegen illegale lozers — Beleid Vlaamse Executieve

Dank zij het Antwerpse parket worden een aantal milieuvvervuilers vervolgd. Zopas werd door de correctionele rechtbank van Antwerpen de eerste illegale lozer veroordeeld tot een belachelijk lage boete van 12.000 frank. Nergens blijkt uit de berichtgeving dat het Vlaamse Gewest zich in deze zaak burgerlijke partij stelde.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom stelde u of de VWZ zich namens het Vlaamse Gewest in de zaak Donck-Chim (Hemiksem) geen burgerlijke partij ?
2. Zal u of de VWZ in beroep gaan tegen de uitspraak van de correctionele rechtbank in de zaak Donck-Chim?
3. Zal u zich voor de andere nog op til staande processen, namens het Vlaamse Gewest, burgerlijke partij stellen?
4. Werd het probleem van het al dan niet burgerlijke partij stellen door u beslist of is dit een beslissing van de Vlaamse Executieve?
5. Indien de Vlaamse Executieve dit probleem nog niet behandelde, bent u zinnens om de burgerlijke partijstelling in deze zaken, op de dagorde van de Vlaamse Executieve te brengen?
6. Kan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in processen die illegale lozingen betreft, zich, zonder uw toestemming, burgerlijke partij stellen?

Hoe werd door u een dergelijke vraag van de VWZ beoordeeld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De waterzuiveringsmaatschappijen stellen zich tot hiertoe enkel burgerlijke partij wanneer er, ingevolge de lozingen, schade aan de installaties van de maatschappijen wordt vastgesteld.

Dit was in de zaak Donck-Chim (Hemiksem) niet het geval. Nochtans vorderen de diensten aan het betrokken Parket van de Procureur des Konings de betaling van de uitgave gedaan voor de uitgevoerde analyses met betrekking tot de lozingen.

Het is de Raad van Bestuur van de maatschappijen die autonoom de beslissing neemt om zich burgerlijke partij te stellen.

Vraag nr. 344
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer A. DE BEUL

Slib van waterzuiveringsstation — Beleidslijnen inzake slibafval

De bouw van waterzuiveringsstations en de latere werking ervan zal op korte maar vooral op langere termijn voor nieuwe leefmilieuproblemen zorgen. Het zuiveringsslib gevormd door de vaak schadelijke residuen van het reinigingsproces leidt tot een verleggen van het milieuprobleem. Het zuiveringsslib bevat naast organische restelementen, chemicaliën en zware metalen. Een belangrijk deel van het zuiveringsslib kan mits aangepaste bewerkingen in aanmerking komen voor compost voor land- en tuinbouw. Deze markt is erg beperkt en nadert of heeft de verzadiging bereikt. Dit laatste is trouwens reeds het geval voor compostering uit huisafval. Tevens komt een deel van het slib niet in aanmerking voor compostering. Op lange termijn — na het in gebruik zijn van de meeste zuiveringsstations — wordt dit een surplus waarvoor een oplossing moet gezocht worden. Momenteel kunnen slechts twee oplossingen worden voorgesteld: verbranding of storten. Voor beide opties moet nu reeds een lange-termijnplanning worden opgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke beleidslijnen worden voor de zuivering, storting of verwerking van slibafval voorgesteld? Gelieve deze beleidslijnen op te splitsen naar de korte en lange termijn?
2. Welke slibhoeveelheden werden in 1984 en 1985 reeds verwerkt? In welke gevallen werd voor storting en in welke gevallen voor verbranding geopteerd?
3. Welke slibhoeveelheden worden voorzien bij het in werking stellen van alle waterzuiveringsstations? Welke prognoses worden voor 1987, 1990 en 1995 voorzien?
4. Welke concrete planning op basis van de al dan niet geformuleerde beleidslijnen wordt voorzien? Welke fasering wordt voor elk van deze concrete planningsopties aangeduid?

5. Indien geopteerd wordt voor storting van slibafval, wat zijn dan de stortingsterreinen? Welke stortingscapaciteit is voorzien? Welke aandeel van deze stortterreinen wordt ingeruimd voor de storting van slibafval?

6. Welke financiële middelen worden voor de planningsopties gereserveerd? Welke becijfering ligt voor elke planfase voor?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het is mijn betrachting de sanering aan de bron op te leggen waarvan een vermindering van lozingen van schadelijke stoffen in het afvalwater het resultaat is.

Er dient gestreefd te worden om zoveel mogelijk slib te recyclen door:

- rechtstreekse afzet in de landbouw;
- zwarte grond (= grondbemengsel);
- compost

Indien recyclage onmogelijk is wegens beperking van de afzetmarkt og wegens de aanwezigheid van zware metalen, moet het slib gestort of verbrand worden. Het kan afgevoerd worden naar de verbrandingsoven te Antwerpen of te Brugge ofwel kan het gestort worden op de klasse I en klasse II stortplaatsen.

Voor wat de slibhoeveelheden betreft verwijs ik naar de tabellen en afbeelding welke per afzonderlijke zending aan het geachte lid zullen worden toegestuurd.

Voor het in werking stellen van alle waterzuiveringsinstallaties is de prognose voor het Vlaamse Gewest:

Jaar 1990 = 30.000 ton droge stof per jaar

Jaar 1995 = 45.000 ton droge stof per jaar

De nodige financiële middelen worden geput enerzijds uit de investeringsprogramma's en anderzijds uit de werkingskosten van de waterzuiveringsmaatschappijen. B.v. voor WZK werd in programma '86 een uitgave voorzien van 48 miljoen voor de inrichting van een klasse II stortplaats te Zandvoorde (Oostende).

Vraag nr. 347
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Illegale lozing van stookolie — Maatregelen

Langs de Belgische kust is er de voorbije dagen weer olie aangespoeld. Het vogelasiel van de kust, centrum Middenkust, vermoedt dat deze olie afkomstig is van een illegale lozing van stookolie door een schip voor de Franse kust.

Ondanks het wettelijk verbod zou het vaak gebeuren dat tankschepen voor de kust hun ruimen spoelen met zeewater.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of hij op de hoogte is van de hierboven aangehaalde feiten, of reeds een onderzoek werd ingesteld en tot welke resultaten dit heeft geleid;
2. welke wetgeving dergelijke grensoverschrijdende vervuiling regelt en welke sancties worden voorzien ;
3. of, en zo ja door wie, controle wordt uitgeoefend op het illegale lozen van stookolie en/of spoelen van laadruimen door tankers in territoriale en extra-territoriale wateren ;
4. hoeveel overtredingen reeds werden vastgesteld en welke de hieraan verbonden sancties waren;
5. zo neen, welke initiatieven de regering ter zake zal nemen op nationaal en op internationaal vlak?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat vervuiling van de zee door lozing van op schepen behoort tot de bevoegdheid van Mevrouw Miet Smet, Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie.

Vraag nr. 353
(zitting 19851986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omvorming grindputten in waterreservoirs — Onderzoek door Tractebel

In de krant van 18.9 vernamen we de plannen die bestaan om enkele grindputten (Boorseme, Kessenich, Kinrooi, Neeroeteren, Stokkem, Maaseik) in te richten als grote waterreservoirs.

De kostprijs van enkele mogelijkheden varieert volgens een onderzoek van Tractebel tussen 5,5 en 14 miljard, BTW-exclusief wel te verstaan. Bedoeling van deze hele onderneming zou zijn, de grindputten in te schakelen in de waterbeheersing van de Maas. Het opgeslagen water uit de grindputten zou men dan kunnen gebruiken om te lage debieten van deze rivier te verhogen.

Anderzijds zou zelfs in de droogste zomers aan alle waterbehoeften van de Nederlanders kunnen worden voldaan, volgens Tractebel.

De voorziene herinrichting van de terreinen in kwestie kan met deze grindputten als waterreservoirs echter wel vergeten worden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is van dit alternatief voorgesteld door Tractebel?
2. Welke de belangrijkste conclusies zijn van het onderzoek van Tractebel?
3. Of reeds op de een of andere wijze uitvoering werd gegeven aan de plannen om de grindputten als waterreservoirs in te richten?

4. Welke voordelen de uitvoering van deze plannen inhouden voor het Vlaamse Gewest enerzijds en het Maastrand anderzijds?
5. Of een onderzoek werd ingesteld naar de gevolgen van deze plannen voor de ruimtelijke ordening in de regio en tot welke conclusies men is gekomen.
6. Op welke wijze de besluitvorming in dit dossier zal verlopen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen, kan ik mededelen dat het onderzoek, waarnaar het geachte lid verwijst, een feasibility-studie is, die door Tractebel in opdracht van het Ministerie van Openbare Werken uitgevoerd werd.

De studie heeft tot doel de waterbeheersing van de Maas te verbeteren door het omvormen van een aantal grindputten tot spaarbekkens.

Als besluit wordt gesteld dat de grindexploitatiegebieden in Limburg potentiële mogelijkheden bieden om een aanzienlijk watervolume te stockeren ter regulering van het Maasdebiet.

Volgens de onderzoekers is verder onderzoek vereist om de vereiste waterbehoeften en de investerings- en exploitatiekosten te bepalen en om de effecten op het milieu te bestuderen.

De Vlaamse Executieve werd door het Ministerie van Openbare Werken in kennis gesteld van het rapport. Het wordt thans onderzocht.

Vraag nr. 359
(zitting 19851986)
van 15 oktober 1986
van de heer J. SAUWENS

Composteringsinstallatie te Bilzen — Maatregelen tegen reukhinder en eventueel alternatieve oplossing

De composteringsinstallatie van Bilzen verspreidt zeer zware reukhinder. Het probleem is reeds herhaaldelijk zowel aan de Intercommunale Intercompost als aan de diensten van OVAM gemeld.

Mag ik van de Minister vernemen, of er ter zake enig onderzoek is gebeurd? Welk zijn de resultaten van dit onderzoek? Welke maatregelen werden genomen om deze reukoverlast voor een 3.000 gezinnen te verminderen of volledig te doen verdwijnen? Vindt u dat de relatief kleine nuttigheidswaarde van dit composteringsproces in het brede kader van de huisvuilverwerking of -verwijdering in de provincie Limburg opweegt tegen de permanente milieuhinder die deze installatie met zich meebrengt voor een middelgrote woonkern, temeer omdat blijkt dat er een effectieve aantasting is van de volksgezondheid?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het probleem van de reukhinder bij Intercompost, zowel voor de aanpassingswerken als erna wordt duidelijk door de Intercommunale als door de OVAM onderkend.

Begin 1986 is de aangepaste installatie in bedrijf gegaan. De composteringsinstallatie staat nu in voor de verwerking van het huisvuil van de ganse regio voor 320.000 inwoners in plaats van 120.000 inwoners voordien.

De composteerbare fractie uit het huisvuil is gestegen van 15 % tot $\pm 40\%$.

In de eerste plaats werd nagegaan in welke mate de hinder te wijten is aan het proefdraaien.

Uit het vooronderzoek, uitgevoerd door de OVAM, blijkt dat de geurhinder niet direct installatiegebonden is. De geur is een gevolg van het biochemisch proces waarbij organische componenten uit het huisvuil, onder aërobe omstandigheden, fermenteren of gisten. Deze aërobe omstandigheden zijn door het bouwen van de overdekking van het rijpingsveld en door het gebruiken van de nieuwe keermachine sterk verbeterd, doch de reukhinder is gebleven. Een uitgebreide studie drong zich op.

Daarom werd aan het SCK-Mol en de RUG opdracht gegeven om een studie uit te voeren die zal bepalen wat de oorzaak is van de geurhinder en hoe deze kan opgelost worden.

Deze oplossingen kunnen enerzijds technisch zijn nl. afzuigen van de gistingsslucht over biologische filters en dit in de bunker, het gistinggebouw en onder de overdekking en anderzijds proces-gebonden zijn nl. omkeren van compostrijen onder optimale omstandigheden van aërobie en rekening houdend met de weersomstandigheden.

De opvolging van deze studie en het nemen van maatregelen zal in overleg met het gemeentebestuur gebeuren.

Wat het nut als dusdanig van de installatie betreft moet benadrukt worden dat via het toegepast scheidingssysteem drie recupereerbare fracties bekomen worden.

De composteerbare fractie, de brandbare fractie en de metalen.

Zo blijkt er een goede markt te bestaan voor de compost. De vraag is groter dan het aanbod.

Er zijn tevens perspectieven voor het verbranden van de homogene brandbare fractie in speciale ketels bij industriële afnemers.

Vraag nr. 360
(zitting 1985-1986)
van 15 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vervuiling waterwinningsgebied PIDPA — Maatregelen

Persberichten meldten dat een gedeelte van de putten van de Antwerpse waterwinningsmaatschappij PIDPA in Westerlo in hoge mate verontreinigd is.

De toegelaten Europese norm, in ons land vastgelegd in KB van 17 april 1984 werd duidelijk overschreden zodat de winning van water uit die putten onmiddellijk moest stopgezet worden.

De vervuiling wordt veroorzaakt door het water van de Nete, dat op die plaats in de bodem sijpelt. Deze rivier wordt echter voor een flink stuk vervuild door de industrie o.a. Tessenderlo Chemie.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of deze berichtgeving kan bevestigd worden;
2. of een onderzoek werd of wordt ingesteld naar de graad en de oorzaken van deze vervuiling en welke daarvan de voornaamste conclusies zijn;
3. welke problemen, op korte en op lange termijn, deze vervuiling veroorzaakt en welke extra-kost dit met zich brengt inzake drinkwaterzuivering;
4. wat met het principe „de vervuiler betaalt”;
5. welke maatregelen werden of worden genomen om de Nete en de Laak spoedig te saneren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de Provinciale Intercommunale Drinkwatermaatschappij voor de Provincie Antwerpen een gedeelte van de waterwinningsputten te Westerlo buiten dienst heeft gesteld.

Het water van deze buiten dienst gestelde putten bevat een te hoog gehalte chloriden.

Studies zijn momenteel in uitvoering om na te gaan of er ook migratie is van micro-polluenten van het water van de Nete naar het grondwater.

Het benodigde grondwater wordt momenteel uit andere winningen gewonnen. De saneringsmaatregelen voor Laak en Nete zijn in belangrijke mate afhankelijk van de sanering van de industriële lozingen te Tessenderlo.

Vraag nr. 10
van 6 november 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Uitbreiding cornpostfabriek te Bilzen — Maatregelen tegen stankoverlast

Mede in uitvoering van het plan tot afvoer van de afvalstoffen in de regio Limburg werd het compostfabriek in Bilzen enorm uitgebreid. Het grootste aandeel van deze uitgaven voor deze uitbreiding werd gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap met tussenkomst van de Openbare Afvalmaatschappij voor Vlaanderen.

Thans zijn er heel wat klachten van de omwonende mensen zelfs van hen die op een niet geringe afstand wonen. De stankverspreiding is dermate groot dat ramen moeten gesloten blijven en dat o.a. het drogen van linnen buiten onmogelijk wordt geacht. De financiële inkomsten van de verkoop van compost zou dermate laag zijn dat men zich vragen stelt over deze manier van afvalverwijdering.

Mag ik u vragen mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Hoeveel werd juist geïnvesteerd in de uitbreiding van het compostfabriek in Bilzen? Hoeveel is hiervan ten laste van de Vlaamse Gemeenschap of van OVAM?
2. Welke zijn de oorzaken van de zware geur en stankverspreiding aldaar?
3. Welke maatregelen zijn genomen en/of in uitvoering om deze hinder ernstig te milderen? Zijn er nog voorstellen ter studie? Welke bedragen zijn hiermede gemoeid?
4. Welke is de vermoedelijke opbrengst van de verkoop van compost aldaar op jaarbasis? Welke zijn er de exploitatiekosten van?
5. Is er een timing vooropgezet waarin de hinder van de geur en van de stank zal teruggebracht worden tot een menselijk aanvaardbaar peil? Welke is deze timing? Wanneer zal deze installatie in orde zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De investeringen voor de aanpassingswerken aan de composteringsinstallatie te Bilzen bedragen op dit ogenblik 170.992.405 fr., waarvan 60% door de Vlaamse Gemeenschap en 30% door het EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) betaald werden.
2. De oorzaken van de geurontwikkeling zijn te zoeken in het biochemisch proces van de compostering. In dit proces moet de composteerbare fractie door micro-organismen in aërobe omstandigheden omgezet worden tot compost. Het composteerbare materiaal van de aangepaste installatie ontwikkelt ondanks de zeer verbeterde aërobe omstandigheden stank tijdens de eerste periode van gisting. Deze vaststelling, samen met de abnormaal hoge fermentatietemperaturen wijzen erop dat de aërobie onvoldoende is. De stankverspreiding is toe te schrijven aan meteorologische omstandigheden : wind, mist, inversie, . . .
3. Om deze hinder te milderen heeft de OVAM aan het SCK-Mol en de RUG de opdracht gegeven een onderzoek uit te voeren naar geurbepalende maatregelen. In eerste instantie, in afwachting van de definitieve oplossing, zal onderzocht worden hoe de bedrijfsvoering aan de weersomstandigheden gebonden kan worden. De definitieve oplossingen die zich opdringen, zonder de resultaten van het onderzoek vooraf te lopen, zijn continu beluchting tijdens de eerste gistingsfase en afzuigen van de lucht over biofilters. De bedragen die hiermee gemoeid zullen gaan zijn nog niet gekend.
4. Sinds mei 1986, waarbij gestart is met het afzeven van de compost, is reeds 1.200 ton verkocht voor 400.000 fr., daarbuiten zijn nu reeds contracten voor afname van nog 6.000 m³ (marktwaarde 1.260.000 fr.). Volgens de verkoopsingenieur van Intercompost is de vraag naar compost veel groter

dan de produktie. Gezien de installatie pas begin dit jaar opstartte en gezien de proefperiode die daarop volgt is het onmogelijk daarover nu reeds reële prijzen van de exploitatiekosten op te geven.

5. De vooropgezette timing om de geurhinder tot een aanvaardbaar peil te brengen is :
 - voor het onderzoek: eindrapport mei 1987;
 - voor de voorlopige oplossingen: nl. bedrijfsvoering in functie van weersomstandigheden : ongeveer half december;
 - voor de definitieve oplossingen : de timing zal mee afhankelijk zijn van de resultaten van het onderzoek en de noodzakelijke technische maatregelen. De technische uitvoering is ook afhankelijk van het aanbestedingsdossier en het administratief verloop ervan.
 Er zal gestreefd worden naar een definitieve oplossing midden 1987.

Vraag nr. 11 van 12 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Resultaten hydrogeologische studie

Reeds jaren ben ik intens begaan met de problemen rond het industrieel afvalstort Remo te Houthalen.

Recentelijk voerde het Limburgs Universitair Centrum (LUC) in samenwerking met de Limburgse Raad voor de Samenlevingsopbouw (LISO) een hydrogeologische studie uit over het gebied waarin dit Remo-stort is gesitueerd.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. welke de voornaamste resultaten waren van dit onderzoek en hoe hij hierop meent te moeten reageren ;
2. of een kopie van deze studie aan mij kan worden doorgestuurd ;
3. welke de aard en de hoeveelheden zijn van het gestort industrieel materiaal gedurende de periode 1984 tot eind 1986.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Uit de bedoelde studie blijkt dat het grondwater in het gebied voldoende beschermd is tegen mogelijke verontreiniging vanaf de oppervlakte met uitzondering van een ondiepe freatische waterlaag aan de overgang kwartair-tertiair.

Een laterale beveiliging, afdichting, aangepast aan de situatie, rekening houdend met mogelijke differentieële zettingen ten gevolge van mijnactiviteiten dringt zich op, evenals een aangepaste frequentie van bemonstering en analyse.

Deze resultaten werden vervat in de uitbatingvoorwaarden voor de uitbreiding.

Mijn diensten zullen toezicht houden op de toepassing en de goede uitvoering ervan.

In antwoord op het tweede punt kan ik het geachte lid meedelen dat de voornoemde studie uitgevoerd werd op last van de PVBA REMO en eigendom is van het bedrijf.

De aangevoerde hoeveelheid industriële afval bedroeg in 1984 ongeveer 80.000 ton en in 1985 ongeveer 60.000 ton. Een overzicht voor 1986 is nog niet beschikbaar. De grootste categorieën zijn verpakkingsafval al dan niet belast met chemische stoffen, opruimafval, allerlei produktieafval, industrieel slib, assen.

Vraag nr. 12
van 12 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Naleving exploitatievoorwaarden

Op 18 september 1986 werd door de Bestendige Deputatie van Limburg een vergunning verleend aan de PVBA Machiels voor de verdere exploitatie van het Remo-stort klasse II te Houthalen-Helchteren. In de vorige vergunningen (huisvuil zoals als industrieel vuil) werd gesteld, met betrekking tot de afsluitlaag:

- deze kan natuurlijk aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlaatbaarheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen ;
- kan bestaan uit een homogene laag van ondoorlatend bodemmateriaal van minstens 0,5 meter dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen.

In de recente uitbatingvoorwaarden voor de Klasse II-stortplaats van de PVBA Remo te Houthalen-Helchteren, vergunningsnummer 3530W0 114 wordt onder hoofdstuk 2, Storttechnieken § 3 het tegenovergestelde gesteld.

§ 3 luidt als volgt : «De afsluitlaag :

- 1° is niet natuurlijke aanwezig;
- 2° kan niet bestaan uit een homogene laag van ondoorlatend bodemmateriaal van minstens 0,5 meter dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen ;
- 3° moet andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de Afvalstoffenmaatschappij vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen.

Daar de vroeger opgelegde normen inzake de afsluitlaag niet voldoende zekerheid blijken te geven, wordt thans een nieuwe norm voorgeschreven, die nochtans niet gespecificeerd is in de exploitatievergunning. Ten tweede blijken ook de vroeger gebruikte materialen niet meer te voldoen».

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. aan welke normen de huidige afdichtlaag dient te voldoen en welke materialen hiervoor dienen gebruikt te worden;
2. welke garanties worden geboden dat er op deze stortplaatsen (zowel huishoudelijk als industrieel) geen percolatiewater naar onderliggende lagen doorsijpelt;
3. of aan deze stortplaatsen nog bijkomende maatregelen zullen worden opgelegd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

In verband met de uitbatingvoorwaarden voor de klasse 1-stortplaats in Houthalen-Helchteren heeft de formulering „de afsluitlaag is niet natuurlijk aanwezig” betrekking op de laterale afdichting van de stortplaats ter bescherming van de ondiepe freatische waterlaag die van weinig economisch nut is. De aan te brengen laterale afdichting moet voldoende garanties bieden inzake waterondoorlatendheid. Gelet op de te verwachten mijnverzakkingen komt een kunststoffolie hiervoor niet in aanmerking.

De onderliggende artesische waterlagen (Diestiaan) worden blijkens een hydrogeologische studie, uitgevoerd door LUC en LISEC, afdoende beschermd door een laag klei van Kasterlee. Deze kleilaag biedt eveneens voldoende weerstand aan de nog te verwachten mijnverzakkingen.

Indien de noodzaak van bij komende beschermingsmaatregelen zou blijken zullen deze worden opgelegd. Deze noodzaak doet zich thans evenwel niet voor.

Vraag nr. 13
van 12 november 1986
van de heer J. PEPERMANS

Lozingsvergunningen — Overdraagbaarheid bij faillissement

Soms is het zo dat fabrieken in falig gaan en dat gedeelten van hun produktie-apparaat onder een andere eigenaar voortwerken, of zelfs dat een sterk gewijzigde produktie gerealiseerd wordt.

Kan de geachte Minister mij meedelen of in dit geval ten aanzien van verdere exploitatie de lozingsvergunningen overdraagbaar zijn van de ene exploitant op de andere?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Elke aanvraag tot wijziging aan de verleende vergunning dient gemeld te worden aan de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij. Elke blijvende wijziging van de hoeveelheid of van de samenstelling van het geloosde water moet het voorwerp zijn van een nieuwe lozingsvergunning. In alle overige gevallen beslist de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij of de bestaande vergunning al of niet overdraagbaar is.

Vraag nr. 18
van 13 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kunstmatig eiland in maritiem milieu voor het storten van afvalstoffen — Stand van zaken

Momenteel zijn meerdere studiebureaus erg geïnteresseerd in het onderzoek naar de technische en economische haalbaarheid van de aanleg van een kunstmatig eiland in maritiem milieu, voor het storten van afvalstoffen en verontreinigde baggerspecie. Dergelijk eiland zou o.m. volgende functies hebben:

berging van baggerslib, afkomstig uit de baggerwerken (Haven van Antwerpen, Kanaal Gent-Terneuzen, de Schelde.. .);

berging van probleemafval (industriële en radioactief afval — slibafval.. .);

plaatsing van milieubezwarende bedrijven (kerncentrale, verbrandingsinstallatie.. .).

Nevenfuncties zouden kunnen zijn : alternatieve energiewinning uit golfslag, verkeersbegeleiding op zee.. . De voorstanders wijzen erop dat de kostprijs van de onderhoudsbaggerwerken in de havens en maritieme toegangseulen, erg hoog dreigt op te lopen, omdat de berging van de grote hoeveelheden verontreinigd slib erg duur is. De baggerprijzen dreigen in de toekomst immers uit de hand te lopen, terwijl de problemen voor het storten en verwerken van verontreinigd industrieel afval steeds duurder dreigen te worden. Volgende afvalstoffen zouden jaarlijks in aanmerking komen om gestort of verwerkt te worden op een kunstmatig atol :

- 4 miljoen ton gewoon industrieel afval;
- 9 miljoen ton bulkafval (mijnbouw, afvalgips, vliegers, dunzuren.. .);
- 26 miljoen m³ baggerspecie, afkomstig uit havens, vaargeulen, kanalen, bevaarbare waterlopen.

De initiatiefnemers zijn van oordeel dat de studie ervan moet uitgaan dat dergelijk eiland in fasen dient gerealiseerd te worden. De eerste 45 à 60 ha trachten naar behoefte uitgebreid kunnen worden. Het eiland zou in een gemengde formule (overheid en privé) kunnen gerealiseerd worden.

Graag vernam ik:

1. of de Minister in dergelijk initiatief geïnteresseerd is;
2. of hij op de hoogte is en werd geïnformeerd over de initiatieven van de Minister van Openbare Werken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Ik heb mijn principiële akkoord gegeven aan de medewerking van de OVAM aan een studie waarin de juridische, technische en financiële haalbaarheid van een aan te leggen kunstmatig eiland voor het storten van afvalstoffen zou onderzocht worden.

Deze medewerking mag echter geen financiële implicaties voor de OVAM meebrengen.

Op 14 oktober van dit jaar heb ik bovendien aan de OVAM opdracht gegeven voorzichtig te zijn en alleen mee te werken in functie van het onderzoek zonder zich te engageren naar de realisatie en finaliteit toe.

In verband met dit dossier werd door de OVAM overleg gepleegd met het Ministerie van Openbare Werken.

Vraag nr. 20
van 17 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Smeerpip — Openbaarheid van gegevens inzake proeflozing

Reeds begin juni 1986 werd u benaderd door Greenpeace teneinde het zogenaamde „ expertenrapport van de vier wijzen” betreffende een mogelijke proeflozing op de Schelde via de collector langs het Albertkanaal openbaar te maken.

Dit gebeurde niet!

Nochtans beloofde u tot een grotere openbaarheid te komen in verband met de gegevens over de lozingen van industrieel afval.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of deze openbaarheid van gegevens weldra zal worden gerealiseerd ;
2. of het expertenrapport in verband met de collector langs het Albertkanaal zal worden vrijgegeven ;
3. welke volgens hem de voornaamste conclusies waren van dit expertenrapport;
4. welke het huidige standpunt is van de Gemeenschapsminister inzake de proeflozingen in de collector langs het Albertkanaal;
5. of er duidelijkheid bestaat over de mogelijke impact van de afvalwatercollector op de Scheldewaterkwaliteit in België en in Nederland? Welke is deze impact?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De openbaarheid van gegevens met betrekking tot lozingsvergunningen zal een feit zijn in toepassing van het milieuvergunningendeel.

Het expertenrapport is nog niet beschikbaar. Er is alleen een tussentijdse nota waarin gesteld wordt dat een proeflozing van 1 week ecologisch gezien geen risico's inhoudt, maar ook geen significante gegevens zal opleveren in verband met de impact op de Schelde.

Door het mathematisch model van de Noordzee en het Schelde-estuarium zijn theoretische simulaties gedaan, waaruit blijkt dat cadmium een probleem zou zijn wanneer het voorkomt in hoge concentraties. Bij de vaststelling van de normen in de lozingsvergunning is hiermede rekening gehouden.

Ik kan het geachte lid mededelen, dat ik verder verslag van de experten afwacht, alvorens over de eventuele proeflozing een standpunt in te nemen.

Vraag nr. 26
van 20 november 1986
van de heer L. DIERICKX

Kooivogels — Overdracht, registratie en bevoorrading

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het toegestaan vogels, voorzien van officiële open en/of gesloten ringen vanuit Wallonië naar Vlaanderen over te brengen en omgekeerd? Zo ja, hoe worden deze vogels opgenomen in de officiële ringlijsten in Vlaanderen? Hoe, door wie en wanneer kan gecontroleerd worden of de overdracht van deze vogels, afkomstig uit Wallonië op een reglementaire wijze is gebeurd?
2. Tijdens de bevoorrading van 1986 werden vergunningen uitgedeeld door de Waalse Vogelvaarders Federatie (FOW) aan Vlamingen.
 - a. Op welke gewestelijke reglementering steunt deze federatie zich om dergelijke persoonlijke vergunningen te verlenen?
 - b. Hoe kunnen deze vangsten worden geregistreerd op Vlaamse officiële documenten, temeer daar er in beide gewesten andere vogelsoorten mogen worden bevoorraad (d.w.z. gevangen uit de natuur)?
3. Is het toegestaan dat Vlamingen in Wallonië bijvoorbeeld een putter bevoorraden (vangen uit de natuur) en deze hier in Vlaanderen registreren als zijnde bevoorraad (iets wat in Vlaanderen verboden is)?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het onder zich hebben en vervoeren van kooivogels in het Vlaamse Gewest alleen mag geschieden onder de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 9 september 1981 en de uitvoeringsbesluiten daarvan.

Dit betekent dat alleen de vogels opgenomen in de bijlagen 1 en 2 van voormeld koninklijk besluit kunnen worden vervoerd of in bezit gehouden op voorwaarde dat zij :

- ingeschreven zijn in een register dat gelijkvormig is aan de modellen van de bijlagen 1 en 2 van het ministerieel besluit van 14 september 1981, waarbij het houden van vogels en een tijdelijke bevoorrading in vogels wordt toegestaan in het Vlaamse Gewest. Tevens moet elke vogel worden ingeschreven op een steekkaart gelijkvormig aan het model van bijlage 3 van dit besluit. De registers en steekkaarten moeten worden afgegeven door groeperingen erkend op grond van artikel 11 van het koninklijk besluit van 9 september 1981;

- geringd werden met open of gesloten voetringen omschreven en afgegeven overeenkomstig artikel 2 van het ministerieel besluit van 14 september 1981.

De hierboven bedoelde kooivogels komen normaal voort van een legale bevoorrading, van ruil of van de kweek in het Vlaamse Gewest.

Kooivogels die bemachtigd of gekweekt worden buiten het Vlaamse Gewest kunnen alleen in dit Gewest worden gebracht en in bezit gehouden, zo men houder is van een persoonlijke vergunning afgegeven op grond van artikel 8, § 1 van het koninklijk besluit van 9 september 1981 ongeacht of die vogels al dan niet reeds geringd zijn. Deze vergunningen bepalen, overeenkomstig art. 8, § 2 van dit besluit, de voorwaarden waaronder de vogels worden geregistreerd en gemerkt in het Vlaamse Gewest.

Dergelijke vergunningen werden nog niet afgegeven in het Vlaamse Gewest.

De hierboven aangehaalde besluiten geldig voor het Vlaamse Gewest en de analoge besluiten geldig in het Waalse Gewest sluiten niet uit dat personen die buiten het Gewest wonen zouden deelnemen aan de bevoorrading in kooivogels in het Gewest.

Uiteraard kunnen vogels behorende tot soorten waarvan de bevoorrading in het Vlaamse Gewest niet toegelaten werd, zonder de hierboven vermelde persoonlijke vergunningen niet gemerkt of geregistreerd worden in dit gewest.

Vraag nr. 29
van 20 november 1986
van de heer P. PEETERS

Huisvuilverwerkingsproblematiek van Halle- Vilvoorde — Uitwerking van een definitieve en verantwoorde oplossing

In het samenwerkingsgebied Halle-Vilvoorde bestaat sedert verscheidene jaren een groot probleem inzake de verwijderingsmogelijkheden voor huishoudelijk afval.

Reeds meerdere plannen die de laatste jaren werden uitgewerkt moesten wegens gerechtvaardigd protest van de bevolking en de betrokken gemeentebesturen worden ingetrokken. Intussen blijft het probleem echter bestaan en wordt het met de dag groter. De laatste ophefmakende plannen wilden van het Bos van Aa te Zemst, een landschappelijk waardevol gebied, een centraal stort maken voor het huisvuil van alle gemeenten van Vlaams-Brabant. Deze inplanting druisde in tegen het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, zou onherroepelijke schade hebben toegebracht aan het leefmilieu en was daarenboven verkeerstechnisch en economisch onverantwoord.

Inmiddels schijnt er een algemene consensus te zijn gegroeid dat een alles-omvattende en definitieve oplossing van het huisvuil in Halle-Vilvoorde moet worden uitgewerkt, in overleg met de betrokken gemeenten en overeenkomstig de voorstellen op lange termijn van OVAM.

Op 16 juni 1986 deelde de geachte Gemeenschapsminister in antwoord op mijn dringende vraag met betrekking tot deze problematiek mede dat sterk de nadruk moest worden gelegd op de recyclage via containerparken, en dat er voor het verwijderen van het niet-recycleerbaar gedeelte verschillende mogelijkheden waren waarover (toen) nog geen definitieve optie werd genomen.

Inmiddels zijn echter reeds vijf maanden verlopen.

Kan de geachte Minister ter zake mededelen:

1. welke concrete maatregelen werden genomen om de recyclage via de containerparken aanzienlijk uit te breiden, alsook wanneer deze maatregelen in werking zullen treden;
2. welke optie inmiddels werd genomen voor het verwijderen van het niet-recycleerbaar gedeelte?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Bij besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 17 juli 1984 werd het subsidiepercentage voor het oprichten van containerparken opgetrokken tot 90%. Hiermee werden de ondergeschikte besturen zoals gemeenten en intercommunales ertoe aangezet initiatieven te nemen ter bevordering van de recyclage via de brengmethoden.

Tot op heden heeft de Intercommunale Haviland geen aanvraag gedaan voor het inrichten van containerparken. Enkele gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde hebben een initiatief genomen. Het betreft de gemeenten Asse, Dilbeek, Merchtem.

2. Voor de definitieve optie inzake de verwijdering van het huisvuil afkomstig uit het arrondissement Halle-Vilvoorde zijn op dit ogenblik besprekingen aan de gang tussen de privé-uitbater van de verbrandingsoven van Brussel en de Intercommunale Haviland samen met de OVAM. Op dit ogenblik kan niet vooropgesteld worden of, en zo ja, wanneer de onderhandelingen zullen afgerond zijn.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 31
(zitting 1985-1986)
van 3 februari 1986
van de heer F. WILLOCKX

Gemeentetaks op filmvoorstellingen — Opheffing

„België is de laatste van alle EEG-landen die nog specifieke (gemeentelijk) belastingen heft op de filmvoorstellingen. In andere landen van de Europese Gemeenschap was de afschaffing van deze belasting — die uit een ver verleden stamt — het gevolg van de invoering van de BTW. Het mechanisme van de belasting over de toegevoegde waarde is niet verzoenbaar met enige andere consumptiebelasting of uitzon-

derlijke belasting op goederen of diensten. De UNESCO heeft bovendien met algemene stemmen van de lidstaten van de Algemene Vergadering van 1968, waartoe ook België behoorde, alle landen verzocht elke film als een cultureel werk te beschouwen dat recht heeft op dezelfde behandeling als een boek. Bu bestaat er in België echter geen gemeentebelasting op de verkoop van boeken.

Dat deze uitzonderlijke belasting, die naargelang van de betrokken gemeente kan schommelen van 0 tot 23%, bij ons nog steeds bestaat, betekent een te zware last voor een sector die reeds diep is getroffen door de crisis en die nog verder op de proef wordt gesteld door de ongebonden concurrentie van televisie en kabeltelevisie.”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke maatregelen de gemeenten kunnen nemen om af te zien van deze taks?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid de resultaten mede te delen van het onderzoek dat met betrekking tot zijn vraag door mijn antwoord van 6 maart 1986 in uitzicht werd gesteld.

Dat een economische proces zich aan het voltooien is blijkt uit verticale concentratie veruiterlijkt in commerciële bindingen tussen producenten, verdelers en zaaluitbaters.

Waar de belasting op de bioscoopinstellingen geheven wordt — en dit is het geval bij een minderheid van gemeenten — is dit lang niet de aanzet tot wegwijnen.

Tot staving van deze affirmatie moge gelden, dat in 1985 nog in twee voorname steden van Vlaanderen een belastingopbrengst werd gerealiseerd van respectievelijk 18.708.000 frank en van 9.659.000 frank. In beide gevallen stonden deze ontvangsten in een verhouding van om en rond 60% van het totaal rendement van belastingheffing op vertoningen en vermakelijkheden.

Overigens reageert de vereniging der Kinemabestuurders van België niet op de vraag om een dossier over de probleemstelling der gemeentebelastingen voor te leggen.

Deze beide vaststellingen verleggen uiteraard weer enigszins de klemtoon naar de zorg om de gemeentefinanciën die mijn allereerste bekommernis hoeft te zijn. Hiermee is nochtans niet bedoeld dat aan het cultureel aspect wordt voorbijgegaan; in het verleden werd steeds een lagere aanslagvoet aanbevolen voor kunst- en proeffilmvoorstellingen.

Dat de nationale Regering vanaf 1987 de hulp aan de filmnijverheid wenst af te schaffen is een ander gegeven waarvan ik uiteraard het negatieve impact niet wil ontkennen.

Het is evenwel voornamelijk niet aangetoond dat het geplande tax-shelter systeem dit nadeel niet kan opheffen.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING

Vraag nr. 1
van 30 oktober 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Studiebeurzen — Indexering

Zoals algemeen bekend zijn de studiebeurzen reeds geruime tijd niet langer aangepast aan de stijgende kosten van het levensonderhoud.

Mogen wij van de Minister vernemen:

1. welke de inkomensgrenzen zouden zijn voor het toekennen van een studiebeurs indien deze zouden aangepast zijn aan de stijgende kosten van het levensonderhoud, m.a.w. aan het indexcijfer;
2. hoeveel gezinnen op basis van deze inkomensgrenzen recht zouden verwerven op een studiebeurs in vergelijking met het huidige aantal;
3. welke de bedragen zouden zijn van de toegekende studiebeurzen indien deze zouden aangepast zijn aan het indexcijfer;
4. of er ramingen zijn van de gestegen kosten voor onderwijs, te betalen door de ouders of schoolgaanden, en dit voor de laatste tien jaar (in reële cijfers en in procenten)?

Antwoord

1. Ik zou de aandacht van het geachte lid er willen op vestigen dat de inkomensgrenzen voor het vaststellen van het recht op een studietoelage jaarlijks aangepast worden aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen. Voor de studietoelagen voor secundair onderwijs is deze aanpassing geregeld bij koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogenheid van de kandidaten voor een studietoelage; voor de studietoelagen voor hoger onderwijs gebeurt de aanpassing krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983.
2. Vervalt uiteraard.
3. De puntwaarden voor het vaststellen van het bedrag van de studietoelagen voor secundair onderwijs, en de bedragen van de studietoelagen voor hoger onderwijs, werden voor het school- en academiejaar 1985-86 met 10% verhoogd.
 Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 29 oktober 1986 werden de studietoelagen voor hoger onderwijs, voor het academiejaar 1986-87, verhoogd met 1,01, zijnde de stijging van het indexcijfer der consumptieprijzen tussen mei 1985 en mei 1986; de puntwaarden voor de studietoelagen secundair onderwijs worden voor het schooljaar 1986-87 aangepast met eenzelfde coëfficiënt.
4. Bij beslissing van 29 oktober ll., heeft de Vlaamse Executieve mij opgedragen een studie op te zetten omtrent ondermeer de studiekost in het secundair en hoger onderwijs: de resultaten van deze studie zullen op 1 juli 1987 gekend zijn. Ik zal niet nalaten de gewenste cijfers aan het geachte lid mede te delen.

P. DEPRez
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 48
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Grindexploitatie — Bouw van een pompstation te Ophoven

De exploitatie van grindlagen is in de Limburgse Maasvallei reeds lang een gevoelig probleem. Ingevolge deze grindexploitatie manifesteren zich langs de Maas inderdaad een aantal specifieke problemen, ook in het ruilverkavelingsgebied te Ophoven.

Dit gebied omvat 1400 ha. land- en tuinbouwgronden, hoofdzakelijk gelegen op het grondgebied van de gemeente Kinrooi, deels op dit van de stad Maaseik. De bedoelde grindexploitatie heeft in het betrokken gebied tot een zekere drooggevoeligheid van de bodem geleid.

Een oplossing hiervoor zou volgens sommigen gevonden kunnen worden in de bouw van een pompstation en distributienet voor irrigatiewater te Ophoven, waarvan de kostprijs wordt geraamd op ongeveer 180 miljoen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of hij op de hoogte is van het specifieke probleem van de bodem in Ophoven?
2. a. Of de bouw van een pompstation en een distributienet te Ophoven wordt overwogen;
- b. welke de voor- en nadelen zijn van deze oplossing ;
- c. welke de kostprijs is van een dergelijk pompstation en distributienet;
- d. hoeveel% van deze kosten voor betoelaging door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. De landbouwgronden in de streek van Ophoven zijn van nature uit droogtegevoelige gronden. De daling van het Maasdebiet ingevolge de voeding van het Albertkanaal alsmede de ontgrinding van uitgestrekte zones hebben een negatieve invloed gehad op het freatisch oppervlak, zodat de droogtegevoeligheid van de betrokken gronden aanzienlijk is toegenomen.
2. a. De bouw van een pompstation en van een irrigatienetwerk is een initiatief van het ruilverkavelingscomité Ophoven. Op dit ogenblik is de voorbereidende planning afgewerkt. Van zodra de lokale en/of provinciale overheden blijk geven van actieve belangstelling voor het project, kan de uitbouw gestart worden.

- b. Uit een technische en economische studie is gebleken dat de uitvoering van een irrigatieproject aan een reële behoefte beantwoordt en dat de investering een zeer behoorlijk rendement zal hebben. Dit project zal aanzienlijke kansen bieden tot diversificatie en intensivering van de landbouwsector. Een reconversie in de richting van de tuinbouw zal bijkomende tewerkstelling scheppen zowel in de produktie als in de verwerking en de dienstensector.
- c. Eind 1985 werd de totale kostprijs geraamd op circa 180 miljoen frank.
- d. De betoelaging door het Vlaamse Gewest kan ten hoogste 80% bedragen. Indien EEG hulp wordt bekomen, zal de tussenkomst, van het Vlaamse Gewest verhoudingsgewijze kunnen verminderd worden.

Vraag nr. 2
van 28 november 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Structuurplan „Schulensmeer” — Kostprijs onteigening van landbouwgronden en dimensionering Demer

Enige tijd geleden hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan het structuurplan „Schulensmeer”.

Mogen wij dienaangaande van u vernemen het bedrag betaald aan de onteigeningen van de landbouwgronden in het Schulensbroek (ongeveer 2 14 ha werden onteigend).

Kan u ons tevens inlichten over:

- de totale kost van de aanleg van het Schulens Meer (kunstwerken, aanpassingswerken aan beken, dijken van binnen- en buitenbekken);
- hoeveel ha in het binnenbekken gebruikt worden voor zandwinning ;
- hoeveel water vroeger gestockeerd werd in het Schulensbroek (voordat er kunstwerken en dijken waren aangelegd).

De uitvoering van het Schulens Meer beoogde o.a. vrijwaring van de gebieden stroomafwaarts (Diest-Aarschot) en de bescherming van de landbouwgebieden in het Schulensbroek. Het grote knelpunt hierbij is Diest waar slechts 50 m³/water per seconde kan worden afgevoerd. Stroomafwaarts Diest zou men de Demer 95 m³/sec kunnen dimensioneren.

Graag vernamen wij van u welke plannen er zijn in verband met de dimensionering stroomafwaarts Diest.

Tevens werden wij graag ingelicht over de noodzaak om alsnog bij een dimensionering van 95 m³/sec. wachtkommen aan te leggen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het totale bedrag van de uitgaven voor de grondverwerkingen nodig voor de werken tot waterbeheersing in het stroomgebied van de Demer stroomopwaarts van

Diest tot hiertoe 187.966.491 fr beloopt. Hiervan was nagenoeg 60% of 113.000.000 fr bestemd voor grondverwerkingen nodig voor de aanleg van het wachtbekken „Het Schulensbroek”. De totale oppervlakte van de voor de bouw van dit wachtbekken verworven gronden bedraagt 136 ha waarvan 75 ha voor het binnenbekken, 36 ha voor de dijken van het binnenbekken en 25 ha voor de dijken van het buitenbekken. Het bedrag van de werken die tot hiertoe aan het wachtbekken „Het Schulensbroek” werden uitgevoerd of in uitvoering zijn beloopt 331.282.000 fr, terwijl het bedrag der nog uit te voeren werken aan de dijken van het buitenbekken thans op 50.000.000 fr wordt geraamd. De oppervlakte van deze gronden die thans voor zandwinning wordt gebruikt bedraagt 15 ha, terwijl ook een oppervlakte van 9,7 ha voorlopig nodig is voor het tijdelijk stapelen van het zand.

De hoeveelheid water die in het Schulensbroek werd geborgen werd in 1966, bij een geschatte afvoer van de Demer in Dienst van 70 à 80 m³/sec, op 14.000.000 m³ geraamd. Deze hoeveelheid bedroeg in de gehele depressie stroomopwaarts Diest, waartoe het Schulensbroek wordt gerekend, ongeveer 30.000.000 m³.

Verder vestig ik er de aandacht op dat het vak van de Demer tussen Aarschot en Diest, onder de bevoegdheid van het Ministerie van Openbare Werken valt, zodat de vragen in verband met de mogelijke werken aan dit vak van de Demer aan de heer Minister van Openbare Werken dienen te worden gericht.

Tenslotte stip ik aan dat om het probleem van de schronische wateroverlast in de Demervallei opwaarts van Diest te verhelpen, het niet volstaat de Demer te voorzien voor een afvoercapaciteit van 95 m³/sec, maar dat de aanleg van een vijftal wachtbekken, waaronder dit van het Schulensbroek, noodzakelijk is, om de afvoer van de Demer tot deze afvoercapaciteit te kunnen beperken.

Vraag nr. 5
van 4 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Brochure „Vlaanderen” — Aandacht toeristische sector

In oktober laatstleden kwam een brochure van de pers getiteld „Vlaanderen” met de bedoeling vreemde investeerders te laten kennis maken met de Vlaamse realiteit.

In de brochure wordt echter geen aandacht besteed aan de toeristische sector, tweede industrie van het Vlaamse land en grootste bron van tewerkstelling; slechts enkele schaarse lijnen verwijzen naar de gastronomie en onze cafés.

Een zevental lijntjes gewijd aan de haven van Zeebrugge niet te na gesproken, blijkt ook de kuststreek voor de stellers van genoemde brochure onbekend.

Mag ik de geachte Minister vragen om in de toekomst meer aandacht te besteden aan de toeristische industrie alsmede aan de kuststreek, die hem toch niet onbekend is maar steeds stiefmoederlijk wordt behandeld door de ver afgelegen centraliserende overheid.

Antwoord

Het geachte lid verwijst terecht naar het feit dat wij o.a. verwijzen naar onze gastronomie, onze cafés en naar de haven van Zeebrugge.

Er wordt echter in het hoofdstuk cultuur onder meer verwezen naar de vier zustersteden, naar Brugge, Gent, Antwerpen, Lier, Diest, Brussel, Tongeren, Kortrijk en zelfs naar Knokke.

Wij hebben echter geen enkele industriële sector willen naar voren brengen, daar onze bedoeling was een algemeen beeld te scheppen van Vlaanderen ten behoeve van investeerders en buitenlanders, die iets meer willen weten over Vlaanderen.

De talrijke reacties van parlementairen, van de pers, van de bedrijven, van de ambassades, van de nationale en van de gewestelijke kabinetten, sterken ons in onze mening dat wij met deze brochure, qua inhoud en qua vormgeving, een leemte hebben gevuld en een moderne, leesbare brochure hebben uitgegeven.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 273
(zitting 1985-1986)
van 10 september 1986
van de heer F. PIOT

BR T- radio — Promotie Vlaamse lied

In een recent perscommuniqué beklagt de vereniging Vlaamse Artiesten Promotie er zich over dat „het Vlaamse lied” weinig gepromoveerd wordt in eigen land.

De BRT wordt daarbij „het grootste probleem voor de Vlaamse artiest” genoemd. „Stuk voor stuk worden nieuwe en jonge talenten afgewimpeld op BRT-radio, anderen worden gewoonweg geweigerd”, aldus het communiqué.

Naar aanleiding van deze VAP-beschuldiging had ik graag van de Gemeenschapsminister van Cultuur vernomen welke criteria door de BRT-Instanties gehanteerd worden bij de keuze van de uitgezonden stukken.

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende elementen van antwoord verstrekken.

Het criterium voor de keuze van de uit te zenden stukken is het oordeel van de deskundige programmamaker (examen, jarenlange dienst) die in zijn professionele aanpak de kwaliteitsnorm van het voor zijn uitzending beschikbare materiaal als stelregel hanteert.

Voor voorbeelden van de aldus geselecteerde stukken, verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nummer 256 van de heer P. Peeters.

Vraag nr. 292
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer J.R. VANDEKERCKHOVE

Gemeentelijke en private archieven in Limburg — Bewaring en bescherming

Enkele jaren geleden werd door een projectgroep van de provinciale cultuurdienst in Limburg een grondige studie gemaakt van de toestand waarin de gemeentelijke en de private archieven zich bevonden. Deze studie stelde o.m. vast dat er van enig verantwoord beleid vaak geen sprake was en dat tal van gemeenten voor hun eigen archiefbestanden de archiefwet zelfs op ongehoorde wijze verwaarloosden og overtraden. Er werden emsige vormen van verwaarlozing vastgesteld, evenals de wederrechtelijke vernietiging van openbaar archief.

Voor wat de privé-archieven betrof concludeerde de studiegroep dat er ter zake bijna géén initiatieven bestonden om op een georganiseerde wijze te prospecteren naar belangrijke archieven en dat de opvang en het veiligstellen van bedrijfsarchieven en privéarchieven van sociaal-economische aard grotendeels aan het toeval overgelaten werd.

Volgens de studie zou één van de hoofdoorzaken liggen bij een gebrekkig toezicht op de gemeentelijke archieven, een gebrek aan opleiding en begeleiding van de gemeentelijke verantwoordelijken, het ontbreken van stimulansen van overheidswege en ten laatste de onderbemande structuur van de rijksarchieven.

Het is inmiddels een publiek geheim dat de toestand in de andere Vlaamse provincies zeker niet beter is. Enkele enquêtes, o.m. in Oost-Vlaanderen bewijzen zulks.

Dagelijks gaan aldus belangrijke historische documenten verloren, die ons informeren over het verleden van het Vlaamse volk. De toestand is bijzonder ernstig.

Graag vernam ik van de Minister:

1. welke plaats wordt thans voor archiefbehoud ingeruimd binnen het cultuurbeleid in Vlaanderen?
2. Kan de Minister initiatieven nemen op het vlak van het veiligstellen van bedrijfsarchieven en andere privaatrechtelijke archieven van sociaal-economische aard, en zo ja, aan welke initiatieven denkt hij?
3. Kan de Minister stappen ondernemen om vanuit een Vlaamse hoek een strenger toezicht te verzekeren op de naleving van de bepalingen van de archiefwet door plaatselijke overheden, openbare diensten, parastatalen, enz. . . ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

Het archiefbehoud kreeg de jongste maanden veel belangstelling vanwege de Vlaamse Executieve en vanwege de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Deze belangstelling mondde uit in een decreet houdende erkenning en subsidiëring van de Privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra van 27 juni 1985 (BS 20.8.1985).

Door dit decreet werd de basis gelegd voor een doeltreffend en wetenschappelijk verantwoord beheer van een uiterst belangrijk en uitermate omvangrijk archiefbestand.

De Raad en de Archief- en Documentatiecentra heeft de opdracht gekregen ter zake voor de gewenste advisering in te staan.

De gemeentelijke archieven evenwel vallen onder de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955 (BS 12.8.1955) en het is onze uitdrukkelijke wens dat de voorgedij-overheden nauwgezet de wetbepalingen doen naleven.

Vraag nr. 297
(zitting 1985-1986)
van 15 oktober 1986
van de heer W. VAN DURME

Subsidiëring Nederlandstalige auteurs in 1985-1986
 — Criteria en toegekende bedragen

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan Nederlandstalige auteurs en volgens welke criteria.

Welk was de laagste en de hoogste toegekende subsidie?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

A. 1985

De toelagen aan auteurs bevatten enerzijds de eigenlijke toelagen en/of werkbeurzen, anderzijds de vergoeding voor het houden van een literaire lezing.

De literaire lezingen kennen sinds de publikatie van de eerste schrijverslijst in 1984 een enorm succes. Voor de toelagen aan auteurs kent men diverse categorieën met andere criteria:

- Eregelden: worden beschouwd als een erbetuiging en een soort extrapensioen. Het is vastgesteld op 60.000 fr. Genieten van een eregeld: P.G. Buckinx, M. Rosseels, G. Waldschap en M. Wildiers ;
- De RSZ-toelage: is cumuleerbaar met de werkbeurzen, bedraagt 40.000 fr. en wordt toegekend aan auteurs met het statuut van zelfstandige. Genieten van deze toelage: Alstein, M. Insingel, I. Michiels, L. Nolens, D. Robberechts, C. Schouwenaars en M. Van Maele ;
- de werkbeurzen: schrijvers die een aanvraag indienen kunnen een werkbeurs ontvangen op basis van volgende criteria: de recente publikatie van een werk, dat een gunstige beoordeling kreeg van de commissie letterkunde, en de aankondiging van een nieuw werk.

1. Volgende toelagen en werkbeurzen werden verleend.

Georges Ade	80.000 fr.
Frank Albers	40.000 fr.
Alstein	160.000 fr.
Maris Bayar	40.000 fr.
Femand Bonneure	40.000 fr.
Paul Brondeel	80.000 fr.
Jaak Brouwers	40.000 fr.
Pieter Geert Buckinx	60.000 fr.
Ben Cami	120.000 fr.
André G. Christiaens	40.000 fr.
Dirk Christiaens	40.000 fr.
Mireille Cottenje	80.000 fr.
Mark Dangin	40.000 fr.
Lut De Block	40.000 fr.
Marleen De Cree-Roex	80.000 fr.
Frank De Crits	40.000 fr.
Victor De Donder	40.000 fr.
Roger M.J. De Neef	80.000 fr.
Frans Denissen	40.000 fr.
Valère Depauw	80.000 fr.
Frans Depeuter	40.000 fr.
Paul Depondt	40.000 fr.
Raoul De Puydt	40.000 fr.
Adriaan De Roover	40.000 fr.
Gaston Dumez	40.000 fr.
Jef Geeraerts	120.000 fr.
Leo Geerts	40.000 fr.
Luuk Gruwez	40.000 fr.
Christina Guirlande	40.000 fr.
Clara Haesaert	120.000 fr.
Robin Hannelore	40.000 fr.
Stefan Hertmans	40.000 fr.
Paul Hoste	40.000 fr.
Mark Insingel	160.000 fr.
Guido Laenen	40.000 fr.
Torn Lanoye	40.000 fr.
Herwig Leus	40.000 fr.
Ivo Michiels	160.000 fr.
Jan H. Mysjkin	40.000 fr.
Leonard Nolens	160.000 fr.
Edmond Ottevaere	40.000 fr.
Leo Pleysier	120.000 fr.
Roger Pieters	40.000 fr.
Daniël Robberechts	160.000 fr.
Willem M. Roggeman	40.000 fr.
Tony Rombouts	40.000 fr.
Maria Rosseels	60.000 fr.
Gustaaf Schoeters	40.000 fr.
Clem Schouwenaars	160.000 fr.
Greta Seghers	120.000 fr.
Willy Spillebeen	120.000 fr.
Lucienne Stassaert	120.000 fr.
Piet Thomas	40.000 fr.
Jacques Van Baelen	40.000 fr.
Nic Van Bruggen	120.000 fr.
Henri Van Daele	40.000 fr.
Claude Van de Berge	120.000 fr.
Jos Vandelloo	80.000 fr.
Stefaan Van Den Bremt	80.000 fr.
Walter Van Den Broeck	120.000 fr.
Rudolf Van De Perre	80.000 fr.
Gil Vander Heyden	40.000 fr.
Paul Vanderschaeghe	40.000 fr.
Mariëtte Van Halewijn	120.000 fr.
Miriam Van Hee	40.000 fr.

Femand Van Hemelrijck	40.000 fr.	Jozef Deleu	40.000 fr.
Hubert Van Herreweghen	120.000 fr.	Gerd De Ley	40.000 fr.
Roel R. Van Londersele	40.000 fr.	André Demedts	100.000 fr.
Marcel Van Maele	120.000 fr.	Roger De Neel	100.000 fr.
Monika Van Paemel	120.000 fr.	Frans Denissen	80.000 fr.
Daniël Van Ryssel	40.000 fr.	Joris Denoo	40.000 fr.
Daisy Ver Boven	40.000 fr.	Frans Depeuter	40.000 fr.
Jo Verbrugghen	120.000 fr.	Paul Depondt	40.000 fr.
Willy Verhegghe	80.000 fr.	Marc De Smet	40.000 fr.
John Vermeulen	40.000 fr.	Jaak Dreesen	40.000 fr.
Jan Veulemans	40.000 fr.	Gaston Durnez	80.000 fr.
Gerard Walschap	60.000 fr.	John Gheeraert	40.000 fr.
Max Wildiers	60.000 fr.	Luuk Gruwez	80.000 fr.
Liva Willems	40.000 fr.	Robin Hannelore	40.000 fr.
	<u>5.560.000 fr.</u>	Maria Heylen	40.000 fr.
		Jacques Hoste	40.000 fr.
2. Creatiepremies aan toneelamateurs		Pol Hoste	40.000 fr.
Jan Christiaens	70.000 fr.	Eric Hulsens	40.000 fr.
Hugo Claus	100.000 fr.	Marc Insingel	100.000 fr.
Jan Decorte	40.000 fr.	André Janssens	80.000 fr.
Elisabeth Mertens	20.000 fr.	Dries Janssen	40.000 fr.
Luk Van Brussel	20.000 fr.	Paul Koeck	150.000 fr.
Pierre Van Rompaey	40.000 fr.	Torn Lanoye	80.000 fr.
	<u>290.000 fr.</u>	Patricia Lasoen	40.000 fr.
		Herwig Lens	80.000 fr.
Vertaalpremies aan toneelauteurs		Gwij Mondelinck	100.000 fr.
Hugo Claus	75.000 fr.	Leo Mets	40.000 fr.
Alfons Goris	25.000 fr.	Jan H. Mysjkin	40.000 fr.
Joël Hanssens	25.000 fr.	Freek Neirinck	80.000 fr.
Paul Koeck	25.000 fr.	Leonard Nolens	150.000 fr.
Elisabeth Mertens	20.000 fr.	Joris Note	40.000 fr.
Anne-Marie Sauer	20.000 fr.	Leo Pleysier	100.000 fr.
Philip Vanluchene	20.000 fr.	Bert Popelier	40.000 fr.
	<u>2 10.000 fr.</u>	Daniël Robberechts	100.000 fr.
		Andreas Roels	40.000 fr.
3. Literaire lezingen 1985 — 271 lezingen — Totaal :		Willem M. Roggeman	80.000 fr.
1.084.000 fr.		Tony Rombouts	80.000 fr.
Jaarlijks max. 6 lezingen per auteur.		Greta Seghers	100.000 fr.
Totaal : 5.560.000 fr.		Hedwig Speliers	100.000 fr.
500.000 fr.		Willy Spillebeen	150.000 fr.
1.084.000 fr.		Erik Spinoy	40.000 fr.
	<u>7.144.000 fr.</u>	Lucienne Stassaert	150.000 fr.
		Jaak Stervelynck	40.000 fr.
B. 1986		Paul Van Aken	80.000 fr.
— De eregelden en de RSZ-toelagen worden afgeschaft.		Armand Van Assche	40.000 fr.
1. Volgende toelagen en werkbeurzen worden verleend		Dirk Van Bastelaere	100.000 fr.
Wilfried Adams	80.000 fr.	Gaston Van Camp	80.000 fr.
Alstein	80.000 fr.	Gerda Van Cleemput	40.000 fr.
Bruno Bartels	40.000 fr.	Henri Van Daele	80.000 fr.
Maris Bayar	40.000 fr.	Jos Vandelloo	80.000 fr.
Jos Borre	40.000 fr.	Leopold M. Van Den Brande	40.000 fr.
Paul Brondeel	40.000 fr.	Claude Van Den Berge	100.000 fr.
Jaak Brouwers	40.000 fr.	Stefan Van Den Bremt	80.000 fr.
Herman Brusselmans	40.000 fr.	Walter Van Den Broeck	150.000 fr.
Ben Canie	80.000 fr.	Gil Vander Heyden	100.000 fr.
Hendrik Carette	100.000 fr.	Gerda Van Erkel	80.000 fr.
Dirk Christiaens.	80.000 fr.	Myriam Van Hee	100.000 fr.
Jan Christianens	100.000 fr.	Hubert Van Herreweghen	100.000 fr.
Mireille Cottenje	80.000 fr.	Marcel Van Maele	80.000 fr.
Luc Daems	40.000 fr.	Monica Van Paemel	150.000 fr.
Frank De Crits	40.000 fr.	Guido Van Puyenbroeck	40.000 fr.
		Julien Van Remoortere	40.000 fr.
		Jan Vanriet	40.000 fr.
		Anton Van Wilderode	100.000 fr.
		Ludo Verbeeck	40.000 fr.
		Daisy Ver Boven	40.000 fr.
		Willy Verhegghe	40.000 fr.
		Karel Verleyen	40.000 fr.

Koen Vermeiren	40.000 fr.
John Vermeulen	40.000 fr.
Herman Vos	40.000 fr.
Liva Willems	100.000 fr.
	<hr/>
	6.000.000 fr.

2. Creatiepremies aan toneelauteurs

F. Buyens	30.000 fr.
J. Christiaens	50.000 fr.
L. De Vos	30.000 fr.
L. Gijsbrecht	20.000 fr.
P. Koeck	50.000 fr.
G. Lauwaert	30.000 fr.
B. Popelier	60.000 fr.
P. Pourveur	30.000 fr.
A. Sierens	30.000 fr.
	<hr/>
	330.000 fr.

Vertaalpremies aan toneelauteurs

G. Ade	25.000 fr.
J. Christiaens	20.000 fr.
J. De Vuyst	20.000 fr.
C. Hermans	25.000 fr.
A. Toen	40.000 fr.
I. Van Hove	20.000 fr.
A. Mallens	20.000 fr.
	<hr/>
	170.000 fr.

3. Literaire lezingen 1986 — lezingen — Totaal tot op heden : 2.962.000 fr.

Max. 6 lezingen jaarlijks per auteur

Totaal :	6.000.000 fr.
	3.300.000 fr.
	1.700.000 fr.
	+ 2.962.000 fr.
	<hr/>
	13.962.000 fr.

Vraag nr. 1
van 22 oktober 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Europese integratie — Voorlichting

Bij herhaling verklaren alle bewindvoerders en overheidsinstellingen dat de Europese integratie een noodzaak is en dat de voorlichting bij het publiek in Vlaanderen (en ook elders) beneden maat blijft.

Om een betere voorlichting op gang te brengen, heeft het Europees Parlement sedert jaren een audiovisuele afdeling, die gratis directe beelden over de activiteiten van het Europees Parlement naar de betrokken lidstaten kan doorzenden. Zo worden van elke 13 openbare zittingen in Straatsburg gemiddeld 44 reportages doorgezonden naar de verslaggevende omroepen. Nog geen 0,5% hiervan werd door de BRT aangewend.

Kan de Minister hiervoor een verklaring geven?

Weet de Minister of de BRT haar verslaggeving ter zake zal uitbreiden?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hiernavolgende elementen van antwoord verstrekken.

In 1985 heeft de BRT inderdaad maar 0,5 % van de door de diensten van het Europees Parlement aangeboden reportages in het journaal opgenomen. Daarmee doet de BRT overigens niet minder dan b.v. het NOS- of zelfs het BBC-journaal.

Een en ander betekent niet dat het de BRT aan belangstelling voor Europa zou ontbreken. De televisie brengt geregeld verslag uit over Europese gebeurtenissen en verstrekt daarbij de vereiste toelichting. Voorbeelden daarvan zijn de reportages over de zaak-Lizin-Algerije, het rapport-Croux over het kolonbeleid, regionale aspecten (Vandemeulebroucke), overtreding van Europese richtlijnen (De Gucht), en andere.

De Directie van de Vlaamse Televisie is van oordeel dat ruimte moet kunnen vrijkomen voor een informatief Europees magazine. Een degelijk communicatiecircuit tussen de Europese politiek en de omroepen zal bij de bevolking een Europese reflex bevorderen.

Vraag nr. 15
van 7 november 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Bibliotheekdecreet — Stand van uitvoering en erkenningsprocedure

Het decreet van 19 juni 1978 (!) betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk verplicht onder meer de gemeenten tot het oprichten, organiseren en bekostigen van erkende openbare bibliotheken (art. 5, § 1.1.).

Het zogenaamde „crisisbesluit” (KB van 13 september 1979) heeft de einddatum voor het oprichten van een voltijdse openbare bibliotheek voor een gemeente met minimum 20.000 inwoners verschoven naar 1 januari 1987.

Uiterlijk op die datum moeten al de genoemde gemeenten aan de in het decreet van 1978 opgelegde verplichting voldoen.

De Minister gelieve mij mede te delen:

1. welke gemeenten met minimum 20.000 inwoners nog niet over een krachtens het bibliotheekdecreet erkende voltijds werkende openbare bibliotheek beschikken;
2. voor welke van deze gemeenten de erkenningsprocedure aan de gang is en in welke stadium deze procedure zich bevindt;
3. welke maatregelen hij treft om eventueel nog steeds in gebreke blijvende gemeenten ertoe aan te zetten het nu meer dan acht jaar oude decreet correct uit te voeren.

Antwoord

In aansluiting op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De volgende gemeenten met minimum 20.000 inwoners beschikken nog niet over een erkende gemeentelijke voltijds werkende plaatselijke openbare bibliotheek :

- Mortsel
- Westerlo
- Asse (*)
- Beersel (*)
- Overijse
- Sint-Pieters-Leeuw
- Diest (*)
- Scherpenheuvel-Zichem (*)
- Tienen (*)
- Beringen (*)
- Sint-Truiden
- Lanaken
- Tongeren
- Geraardsbergen (*)
- Hamme
- Maldegem
- Lokeren
- Harelbeke
- Menen
- Zwevegem
- Roeselare

De met een (*) aangeduide gemeenten beschikken nog niet over een onder het bibliotheekdecreet erkende gemeentelijke openbare bibliotheek. Ze beschikken over één of meerdere onder de wet '21 erkende openbare bibliotheken.

2. Voor 1987 heeft enkel Lokeren reeds een aanvraag ingediend voor categorieverhoging van deeltijds naar voltijds werkende POB. Een aantal andere gemeenten hebben officieus al te kennen gegeven dat zij een aanvraag zullen indienen.
3. Op dit ogenblik bereid ik een ontwerp van Executievebesluit voor waarin de verplichte organisatie van een voltijds werkende POB voor gemeenten met minimum 20.000 inwoners wordt verplaatst van 1.1.1987 naar 1.1.1989.

Anderzijds zal met de gemeenten met minimum 20.000 inwoners welke nog niet over een erkende gemeentelijke POB beschikken contact worden opgenomen om te informeren naar de stand van zaken m.b.t. de uitvoering van het bibliotheekdecreet.

Vraag nr. 27
van 28 november 1986
van de heer J. SAUWENS

Experimenteerplan voor Basiseducatie — Stand van het project

In het najaar van 1985 gaf de toenmalige Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer K. Poma, opdracht aan het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling, om op basis van de notitie „een experimenteerplan voor de basiseducatie” gedurende drie jaar te experimenteren met de bedoeling te komen tot een beleid voor de basiseducatie.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welk is de stand van zaken van dit project;

2. zijn er budgettaire problemen voor de nakoming van dit driejarenplan ;
3. hoe groot is de kans dat dit driejarenplan nooit een driejarenplan wordt?

Antwoord

Het Experimenteerplan Basiseducatie waarmee het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling onder mijn voorganger werd belast, nam een aanvang halfweg 1985 en zal worden afgesloten op 1 juli 1988 in expliciete overeenstemming met het voorziene driejarenplan.

Momenteel loopt het Experiment op 5 plaatsen (Berchem/Antwerpen, Genk-Heusden/Zolder, Leuven, Dendermonde en Westhoek).

In totaal worden omzeggens 1.200 laaggeschoolde volwassenen bereikt via programma's lezen en schrijven, Opnieuw gaan leren, Sociale vaardigheden, Rekenen, Doe mee, Basis cursus Nederlands, Taal voor Migranten, Inloopcursus Tweedekansonderwijs en Schakelprogramma's naar beroepsopleiding.

Het Experiment wordt door het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling inhoudelijk en structureel ondersteund. Inhoudelijk geldt de ondersteuning onder meer de deskundigheidsontwikkeling, de materiaalvoorziening en de ontwikkeling van aangepaste programma's. Op het structurele vlak werden op de vijf hogervermelde plaatsen lokale projectgroepen samengesteld om een zo groot mogelijke maatschappelijke inbedding van de basiseducatie te waarborgen.

De budgettering wordt tot de voorziene einddatum verzekerd via het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk (het zogenaamde 5de decreet).

Uiteraard blijven de specifieke experimentele kenmerken evenals de huidige organisatorische context, behouden. In het kader van het budget nodig voor de ondersteuning van het experimenteerplan basiseducatie door het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling wordt daarenboven in 1987 een bijkomend bedrag van 700.000 fr. voorzien voor het voorbereiden van een afsluitend onderzoeksrapport inzake deelnemersprofiel, aanbod, begeleiders en bereikte resultaten.

Zodra aan de gestelde voorwaarden inzake deelnemers-uren in de experimenteerplaatsen Heusden-Zolder en Westhoek wordt voldaan, zullen de voorziene personeelskaders voor deze centra verder worden opgevuld in overeenstemming met de oorspronkelijke afspraken.

Vraag nr. 28
van 28 november 1986
van de heer J. SAUWENS

Statuut van de logiesverstrekkende bedrijven en reisbureaus — Uitvoeringsbesluiten decreten

Op 20 maart 1984 keurde de Vlaamse Raad het decreet, houdende „het statuut van de logiesverstrekkende

kende bedrijven” goed. Nu twee jaar later, zijn er nog steeds geen uitvoeringsbesluiten. Meer nog, dit decreet werd ter vernietiging naar het Arbitragehof gestuurd.

Idem dito is de situatie wat het statuut reisbureaus betreft, goedgekeurd door de Vlaamse Raad op 21 maart 1985. Ook hier echter, één jaar later, nog geen uitvoeringsbesluiten.

Daarom zou ik aan de geachte Minister het volgende willen vragen.

Wat wordt er ondernomen opdat, in het belang van het welzijn van het toerisme in en naar ons land, beide vernoemde decreten zo vlug mogelijk hun uitvoeringsbesluiten krijgen?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer het volgende mede te delen.

Het Arbitragehof verwierp het beroep van de Nationale Ministerraad tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 20 maart 1984, houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven op 26 juni 1986.

De Vlaamse Executieve keurde, op mijn voorstel, op 19 november 1986 het besluit tot erkenning en indeling van de logiesverstrekkende bedrijven en het besluit tot toekenning van premies voor het bouwen en moderniseren van de logiesverstrekkende bedrijven goed en machtigt mij om het advies van de Raad van State omtrent beide besluiten in te winnen.

Voor de uitvoeringsbesluiten op het decreet van 21 maart 1985, houdende het statuut van de reisbureaus wordt gewacht op de uitspraak van het Arbitragehof inzake het door de Nationale Ministerraad ingestelde beroep.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstricken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 30 van 24 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

Collectors en waterzuiveringsinstallaties — Kostprijs en programmatie

Naar aanleiding van het decreet van 5 april 1984 hebben de lokale besturen een aanzienlijk aantal dossiers overgemaakt aan de onderscheiden buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij inzake collectors en waterzuiveringsinstallaties.

Uit het antwoord op de parlementaire vraag nr. 282 van 17 juli 1986 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu blijkt dat 31 januari 1988 de uiterste datum van overname der gemeentelijke installaties is. Verdere uitgebreide gegevens i.v.m. deze aangelegenheid zullen rechtstreeks aan de betrokken vraagsteller worden doorgestuurd.

Graag bekwam ik van de Gemeenschapsminister eveneens de volledige opgave van alle overgedragen dossiers met vermelding van:

- het bestreken waterbekken;
- de ontwerpkosten, erelonen, door de lokale of gewestelijke overheid betaald, en nog te betalen (raming) ;
- de onteigeningskosten;
- de raming van de ontworpen werken;
- de gedane uitgaven voor werken die in uitvoering waren;
- datum van voorontwerp, en van het ontwerp door de betrokken gemeentebesturen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 31 van 26 november 1986 van de heer M. DIDDEN

Openbare werken uitgevoerd door openbare besturen in Limburg — Principiële of vaste belofte van toelage

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken, die door openbare besturen in de provincie Limburg worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 32
van 28 november 1986
van de heer W. VAN DURME

Gierlozingen door varkenswekerijen — Bescherming drinkwaterkwaliteit

Naar aanleiding van het dagvaarden van varkenskwekers, die onwettig gier loosden, verklaarde de Procureur voor de Correctionele Rechtbank te Brugge op 5 november 1986 dat sedert 1983 ongeveer 40% van het Westvlaamse putwater ondrinkbaar is geworden tengevolge van de insijpeling van drijfmest.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Welke bewijsgrond de Procureur heeft om deze verklaring af te leggen?
2. Welk percentage ondrinkbaar putwater, als gevolg van het uitvoeren/lozen van drijfmest, geldt voor de overige Vlaamse provincies?
3. Op welke manier het onderzoek gebeurt inzake bodemverontreiniging, veroorzaakt door drijfmest en met welke frequentie?
4. Of het uitvoeren/lozen van drijfmest geen gevaar betekent voor de drinkwatervoorziening in het algemeen?
5. Of de waterspaarbekken in Vlaanderen het risico niet lopen verontreinigd te worden door het insijpelen van drijfmest in de bodem?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 33
van 28 november 1986
van de heer W. VAN DURME

Verharding van wegen door assen van verbrandingsovens — Veiligheid fietsers en voetgangers

De Meetjeslandse aardewegen worden sedert enkele maanden verhard bij middel van assen, afkomstig van de verbrandingsoven te Eeklo. Deze assen bevatten veel glasscherven en metaalresten, wat hinderlijk is voor fietsers en voetgangers.

Kan de heer Minister mij mededelen:

1. of in het algemeen de assen van verbrandingsovens onderzocht werden op giftige stoffen;
2. of het aangewezen is de assen van verbrandingsovens te gebruiken als verhardingsmiddel voor wegen;
3. wat er dient te gebeuren met de bovenvermelde assen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 34
van 28 november 1986
van de heer W. VAN DURME

Bodemverontreiniging door drijfmest — Maatregelen

Een woordvoerder van de Belgische Boerenbond verklaarde op de BRT op 21 november 1986 dat drijfmest geen gevaar betekent voor bodemverontreiniging indien men niet overbemest en de mest uitrijdt gedurende de gepaste periode. De woordvoerder gaf toe dat overbemesting in alle seizoenen regel is en verklaarde eveneens dat een ontwerp van decreet in voorbereiding is inzake verwijdering van drijfmest. Hierbij gaf hij details op die wijzen op een voorkomen van het decreet.

Kan de heer Minister mij mededelen:

1. of het normaal is dat een woordvoerder van de Belgische Boerenbond op de hoogte is van de inhoud van een ontwerp van decreet en hierdoor de indruk verwekt dat de Boerenbond in deze materie werd geraadpleegd of op de hoogte werd gesteld;
2. welke instanties uit wetenschappelijke-, milieu- en landbouwkringen om advies werden gevraagd omtrent het hogervernoemde decreet;
3. of drijfmest niet zoveel giftige stoffen bevat (als gevolg van toevoegingen aan het veevoeder) dat hij voor een groot gedeelte onbruikbaar is, zelfs indien men gebruik maakt van mestbanken om de mest oordeelkundiger te verdelen ;
4. welke maatregelen werden genomen om overbemesting en lozing van mest te beperken, in afwachting van het ontwerp van decreet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 35
van 28 november 1986
van de heer J. GABRIELS

Overpelt — Sanering vervuilde gebieden

De laatste tijd worden een aantal strenge onderzoeken ingesteld naar de vervuiling van een aantal gebieden en dit terwijl op andere plaatsen de vervuiling zo maar kan verder gaan. Het meest duidelijke voorbeeld in dit verband is Overpelt.

Kan de Minister me mededelen welke saneringsmaatregelen voor Overpelt werden opgelegd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 36
van 28 november 1986
van de heer M. GALLE

Varkensvetmesterijen — Exploitatievoorwaarden

Sedert enkele jaren werden in Vlaanderen een paar honderd witloofschuren gebouwd. Met uitzondering van de afvalwaters die voortkomen van het wassen van het witloof is de uitbating ervan geen grote hinder voor de leefomgeving. Thans groeien de mestveestallen en de varkensvetmesterijen als paddestoelen uit de grond en witloofschuren worden met of zonder vergunning tot vee- of varkensstal omgebouwd.

De bodem, het water en de lucht worden in de omgeving van vooral de varkensvetmesterijen sterk verontreinigd en de gemeentebesturen worden door de omwonenden met klachten overspoeld.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er voor varkensvetmesterijen criteria als handleiding voor de gemeentebesturen bij de beoordeling van een aanvraag om lozings-, bouw- en uitbatingvergunning. Zo ja, welke zijn deze criteria?
2. Op welke afstand:
 - a. van de perceelgrenzen;
 - b. van de bebouwde kom mogen varkensvetmesterijen ingeplant worden?
3. Mag het College van Burgemeester en Schepenen aan de vergunning de voorwaarde verbinden een vergaarbak te bouwen voor de opvang van de uitwerpselen van de dieren en de verplichting opleggen deze vergaarbak periodiek te ledigen en te ontsmetten?
4. Mag het College van Burgemeester en Schepenen van de bouwheer og uitbater die ons om één van voornoemde vergunningen verzoekt een summier milieurapport vragen en zo op welke rechtsgrond?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 37
van 2 december 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Bescherming natuur- en groengebieden — Beleids-opties

Natuur- en groengebieden zijn erg kwetsbare gebieden die de nodige bescherming vereisen. Door de wet op de ruimtelijke ordening wordt hen een statuut toegekend.

Doch het vastleggen van een bestemming is onvoldoende om het behoud van deze gebieden te waarborgen.

Mogen wij van u vernemen, Mijnheer de Minister, hoe u de verdere realisatie van de bescherming van deze gebieden ziet nu en in de toekomst.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 38
van 2 december 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Natuurbehoud — Statuut natuurreservaten en bescherming landschapsecologische infrastructuur

De nood aan beheer van beheersbehoefte natuurgebieden blijft groot als we de vergelijking maken tussen het aantal reservaten in Vlaanderen en die in de omliggende landen. Hoe gaat de Vlaamse Executieve hier de verwerving en het beheer van dergelijke gebieden bevorderen?

Kunnen ook stimulansen gegeven worden om te bevorderen dat ook gemeenten hier een stimulerend beleid kunnen voeren?

Steeds meer wordt het belang van het natuurbehoud in de bossfeer onderkend. De Vlaamse overheid bezit een heel bospatrimonium; kan het niet bevorderd worden dat voor een representatief en voor het meest waardevolle deel ervan het natuurbehoud de prioriteit krijgt en dat een deel van deze bossen het statuut van natuurreservaat krijgt? Kan het ontwerp-bosdecreet niet geamendeerd worden vanuit de natuurbehoudsoptiek en dan spoedig goedgekeurd worden?

Tot slot, Mijnheer de Minister, is er de bescherming van wat technisch de landschapsecologische infrastructuur genoemd wordt. Door de ontwikkelingen zoals waterbeheersing, ruilverkaveling, opruimingswerkzaamheden komen de natuur- en landschapselementen in de open ruimten buiten de natuurgebieden, erg onder druk te staan. Voor het natuurbehoud zijn deze elementen echter essentieel. Hoe denkt de Minister hier een beleid te ontwikkelen dat gericht is op de bescherming, het behoud en de ontwikkeling van deze ecologische infrastructuur? Kan er wel een slagvaardig overheidsbeleid op het gebied van natuurbehoud ontwikkeld worden als de Dienst Natuurbehoud geen buitendienst krijgt met ecologisch geschoold personeel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 39
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Sanering „black points” — Kostprijs en stand van zaken

In verband met het onderzoek naar de zogenaamde acht black points in Vlaanderen van zwaar verontreinigde stortplaatsen schijnt men tot op heden nog niet veel verder te zijn met de werkzaamheden. Er schijnt slechts een firma belangstelling te hebben voor dit onderzoek.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke firma's komen in aanmerking voor het verrichten van dit onderzoek op hydrogeologisch vlak?
2. Aan welke voorwaarden moet men voldoen om dit onderzoek uit te voeren?
3. Is het mogelijk dat in ons land te weinig deskundigheid aanwezig is om dit onderzoek te verrichten en men verplicht is om dit in het buitenland te doen?
4. In hoeverre zullen bij deze 8 zwarte punten alle kosten verhaald worden op de vervuiler? Is in alle acht gevallen de eigenaar bekend? In hoeverre heeft men op deze eigenaars reeds een beroep gedaan om op basis van productiecijfers een idee te krijgen van de omvang van de vervuiling of hoeveelheid afvalstoffen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 40
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Internationaal Milieucongres te Stockholm — Maatregelen tegen aantasting bosareaal door zure regen

Tijdens een Internationaal Congres over milieuvervuiling in Stockholm georganiseerd door de Noorse Raad werd door EEG medewerkers medegedeeld dat in België ongeveer 20.000 ha bossen is aangetast door zure regen, de hoeveelheid zwaveldioxide die jaarlijks per inwoner de lucht wordt ingestuurd ligt in België een eind boven het Europees gemiddelde maar de grootste bedreiging wordt gevormd door ammoniakgas ingevolge landbouwactiviteiten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wie was aanwezig op dit Internationaal Congres in Stockholm in september 1986?
2. Zijn er stukken die voor de leden van de Vlaamse Raad en het Parlement ter inzage zijn en die betrekking hebben op dit congres?
3. Kloppen de verklaringen in verband met 20.000 ha woud aangetast door zure regen, dat België een van de koplopers is in verband met de uitstoot van ammoniakgas?

Op basis van welke onderzoeken werd dit daar medegedeeld? Welke cijfers en onderzoeken bestaat er op het vlak van aangetaste wouden ingevolge van zure regen in ons land? Zijn deze cijfers variabel naargelang de bron en onderzoek?

4. Welke onderzoeken zijn er tot op heden in ons land gebeurd op het vlak van de gevolgen voor ons leefmilieu in verband met ammoniakgas?
5. Welke initiatieven zijn er tot op heden genomen door het Ministerie van Landbouw in samenwerking met andere departementen om het probleem van ammoniakgas te onderzoeken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 41
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Inventarisatie bodemverontreiniging door zinkasse — Stand van zaken en maatregelen

In Nederland zoekt men naar liefst 200.000 ton zinkasse die een ernstige vervuiling van de bodem en het drinkwater c.q. grondwater inhouden. Niemand weet echter waar ze zich bevinden.

Dergelijke problemen doen zich ook voor in ons land. Men weet evenwel niet waar sintels overal gebruikt worden en nog steeds verkocht worden. De overheid weigert ondanks alle onderzoeken door OVAM en Lisec op te treden.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er een volledige inventarisatie van verontreinigde bodems in ons land?
2. Bestaat er een volledig overzicht van bedrijven die gesloten werden en die toen ze nog functioneerden voor de nodige vervuiling hebben gezorgd?
3. Welke onderzoeken zijn er door het IHE tot op heden verricht in ons land in verband met de vervuiling van het grondwater en bodem ten gevolge van zware materialen?

4. Is het juist dat in de omgeving van Rotem nog steeds sintels worden verkocht ondanks een duidelijke waarschuwing dat ze een gevaar voor de gezondheid kunnen vormen?

Is het bekend wie deze sintels verkoopt en op welke wijze denkt men hieraan een einde te stellen?

Is het juist dat in een aantal waterputten een zeer zware vervuiling door zware metalen is vastgesteld? Op welke wijze wordt hieraan een einde gesteld?

In hoeverre heeft men een aantal waterputten onderzocht en voor gebruik verboden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 42 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Proefslibbekken te Ham — Exploatievergunning van Tessenderlo Chemie

Op 23 januari 1985 heeft de Minister aan het bedrijf Tessenderlo Chemie te Ham een vergunning voor 10 jaar verleend om een proefslibbekken van 3,7 ha te exploiteren en een uitbreiding van het bestaande bekken met 29 ha.

Nu blijkt het bedrijf evenwel een project opgezet te hebben om vanaf 1988 de fosfaatafval grotendeels te recupereren, waardoor de forse uitbreiding van het slibbekken overbodig wordt.

1. Mag ik van de Minister vernemen hoe het valt te verklaren dat men ondanks de mindere behoefte aan slibbekkens toch een vergunning toekent van 10 jaar en een forse oppervlakte in beslag laat nemen?
2. Is het de Minister bekend dat men binnen het bedrijf alles in het werk stelt om het fosfaatafval te recupereren?
3. Acht de Minister het niet nodig om ter zake de vergunning te beperken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 43 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Afvalwatercollector te Tessenderlo — Grensoverschrijdend overleg

Begin juli heeft de Minister van Verkeer en Waterstaat aan zijn Belgische collega van Openbare Werken haar zeer ernstige verontrusting kenbaar gemaakt over het plan om in Tessenderlo langs het Albertkanaal een leiding voor chemisch afvalwater in gebruik te nemen. Er zou naar haar oordeel eerst gesaneerd moeten worden aan de bron om er zeker van te zijn dat de kwaliteit van het Scheldewater bij de grens niet verslechtert. Dat laatste heeft België ook aan Nederland toegezegd.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat haar bezorgdheid heeft uitgedrukt over het in gebruik nemen van de afvalwatercollector langs het Albertkanaal? Wat was de inhoud van haar bezorgdheid?
2. Is het juist dat er aan de bron moet gesaneerd worden? Welke bronnen worden hier bedoeld?
3. Is het eveneens juist dat België dit aan Nederland heeft toegezegd? Hoe zal dit gebeuren, op welke termijn en met welke middelen?
4. In hoeverre is de Minister van Openbare Werken betrokken bij deze gewestelijke materie? Heeft de Minister van Openbare Werken zijn Nederlandse collega hiervan in kennis gesteld?
5. Welk formeel overleg heeft plaats met Nederland over deze materie?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 44 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Maatregelen tegen stankoverlast

Toen in juni 1986 gemeld werd dat er een enorme stankgolf was veroorzaakt door het bedrijf Phillips Petroleum te Tessenderlo heeft de Minister het klasieke antwoord gegeven dat hij de resultaten van het onderzoek ingesteld door zijn diensten wenst af te wachten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe vaak werden onderzoeken ingesteld om de oorzaken van deze stankoverlast te onderzoeken?
2. Hoe vaak werden klachten ingediend in verband met de stankoverlast veroorzaakt door Phillips Petroleum te Tessenderlo?
3. Door welke diensten en op welke wijze wordt onderzoek ingesteld? Wordt door deze diensten gebruik gemaakt van medewerking van wetenschappelijke instellingen of onderzoeksinstituten?
4. Hoe vaak is het onderzoek ingesteld door uw diensten medegegeeld aan de klachtindieners?
5. Op welke termijn denkt de Minister Phillips Petroleum te sluiten? Vindt de Minister nog steeds dat er onvoldoende bewijslast is aangedragen om dit bedrijf definitief te sluiten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 45 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Luchtverontreiniging — Openbaarmaking metingen

Hoewel er in België door de bevoegde instanties regelmatig en op verscheidene plaatsen metingen worden uitgevoerd naar de graad van luchtverontreiniging worden de resultaten hiervan niet vrijgegeven.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen :

1. Door welke bevoegde instanties worden regelmatig en op welke plaatsen metingen uitgevoerd naar de graad van luchtverontreiniging?
2. Hoe valt te verklaren dat deze resultaten niet vrijgegeven worden?
3. Hoe kan de Minister verklaren dat hij in bepaalde uitgaven spreekt over luchtverontreiniging zonder zijn bronnen te vermelden?
4. Is het logisch en normaal dat overheidsinstanties die met gemeenschapsgelden worden betaald hun resultaten niet bekend maken aan de belastingbetaler?
5. Mag ik van de Minister de resultaten vernemen van de luchtverontreiniging zoals die is vastgesteld door de bevoegde instanties?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 46 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Productie van vliegias — Aanwending

De vraag naar vliegias wordt steeds groter. Blijkens sommige berichten zou zelfs de bestaande aanvoer van vliegias niet volstaan om aan de vraag te voldoen van betoncentrales en cementfabrieken.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er enig inzicht in de hoeveelheid vliegias die jaarlijks wordt geproduceerd in ons land ten gevolge van elektriciteitsopwekking met kolen?
2. Welke inspanningen worden geleverd door uw departement om de elektriciteitscentrales te ondersteunen in het bekomen van DIN-normen in het buitenland waardoor de afzet van dit afvalproduct kan bekomen worden?
3. Hoe is de stand van zaken om de zgn. BENOR Norm te verkrijgen vanwege het Ministerie van Economische Zaken en Openbare Werken waardoor een grootschalige toepassing mogelijk is van vliegias?

Welke normen zijn dit en op welke wijze is dit te verkrijgen?

Hoe valt anno 1986 te verklaren dat men de inspanningen niet opdrijft om vliegias te gebruiken in een aantal betonproducten?

4. Is vanuit gezondheidsstandpunt en milieustandpunt het gebruik van vliegias volledig te verantwoorden in betonproducten? Welke onderzoeken werden ter zake reeds verricht?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 47 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Pyrietassstort langsheen Albertkanaal — Planning afbouw

De pyrietassen afkomstig van TC Ham worden gestort langs het Albertkanaal aldaar.

Aan de fabriek Tessenderlo Chemie is medegegeeld dat het stort moet afgebouwd zijn op 1.1.1987. Blijkens mijn informatie zijn er ter zake nog steeds geen concrete afbouwschema's voorhanden.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen :

1. Zijn alle huidige pyrietassen voor het buitenland bestemd d.w.z. dat zij afgevoerd worden naar Spanje voor recuperatiedoelinden? Is dit effectief zo en waarvoor worden ze gerecupereerd?

2. Gaat het stort voor pyriet per 1.1.1987 afgebouwd zijn? Op welke wijze zal dit afgebouwd worden?

Welke concrete afbouwschema's zijn er door het bedrijf opgesteld?

J. PEDE
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
 LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
 RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 16
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Subsidiëring Limburgse slachthuizen — Stand van zaken

In het kader van de structuurverbeteringen die wenselijk en noodzakelijk zijn in de Limburgse slachthuizen werd een dossier opgemaakt waardoor de vijf Limburgse slachthuizen een tussenkomst van 75 miljoen frank vragen in de herstructureringen die in deze slachthuizen plaatshebben.

Ter zake had ik gaarne het volgende van u vernomen :

1. of uw Ministerie inzake dit dossier bij het FEO-GA heeft aangedrongen teneinde subsidiëring te bekomen ;
2. werd er door uw diensten een belofte van subsidiëring gedaan of overweegt u zulks in de eerstvolgende tijd?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op zijn vraag enig onderzoek vergt en aan de Administratie werd voorgelegd. Zodra de elementen van antwoord beschikbaar zijn zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid kenbaar te maken.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1986
van de heer G. MOMMERENCY

„ Boeketje Vlaanderen ” — Promotie Frans- Vlaanderen, Zeeuws- Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederland

Het op BRT 1 (TV) uitgezonden zaterdagavondprogramma „ Boeketje Vlaanderen” toont ons ongetwijfeld een reeks steden, streken, ambachten e.d. die voor velen nog niet ontdekt werden.

Als kustbewoner en uit ondervinding weten wij dat er ook interesse bestaat voor gebieden als Frans-Vlaanderen, Zeeuws-Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederlands-Limburg.

Wij zouden u er dankbaar voor zijn mocht eerlang even de grens van deze programma's verlegd worden om de vele Vlaamse kijkers, deze interessante en nabijgelegen streken ook eens in beeld te brengen. Kan ons gezegd worden, wanneer dit werkelijkheid wordt?

Zou er in deze departementen of provincies niet eens een telling (peiling) kunnen georganiseerd worden om te weten hoe groot de kijkdichtheid aldaar is van „ Boeketje Vlaanderen”.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over het BRT-programma „ Boeketje Vlaanderen”, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 8
van 30 oktober 1986
van de heer K. DILLEN

Generale Repetitie van „Night of the Proms ” — Presentatie programma

Op bovenvermelde repetitie waren ettelijke scholen aanwezig. Talrijke leerkrachten en leerlingen hebben nadien hun verontwaardiging geuit over de wijze waarop BRT-journalist Carl Huybrechts daar als animator tekeerging.

Kan de Minister me meedelen of het verantwoord is dat een BRT-journalist al dan niet in functie, ten overstaan van leerlingen hun leerkrachten belachelijk maakt en aldus de reeds zo moeilijk taak van de leerkrachten en het reeds kwalitatief zo zwaar bedreigde onderwijs verder ondermijnt?

Is de Minister het niet met me eens dat op die generale repetitie met het alibiwoord „ humor” — wat men daaronder ook verstaan moge — niet alles verontschuldigd mag of kan worden.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister of hij de nodige maatregelen genomen heeft om dergelijke pedagogische ontsporingen vanwege de BRT-journalist te beletten en wat er voorgevallen is op een gepaste wijze gegist heeft.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de presentatie van de generale repetitie van „Night of the Proms”, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 9
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Ik verneem dat op 11 juli geleden de redactie van het BRT-radionieuws aan een luisteraar, die ter zake telefonisch zijn ongenoegen had laten blijken, mededeelde dat zij het niet nuttig oordeelde in het ochtend-nieuws gewag te maken van het feit dat die dag de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

In nogal wat gemeenten wordt op die dag vanwege parkeerders geen parkeergeld gevraagd. Het viel echter op dat heel wat burgers die dag niet goed wisten of zij al dan niet parkeergeld moesten betalen en voor alle veiligheid dan maar de op de werkdagen gevorderde munten in de parkeerautomaten stopten.

De allergie van de BRT voor uitingen van Vlaams zelfbewustzijn is een helaas algemeen bekende toestand. Is de Gemeenschapsminister het met mij eens dat deze allergie op 11 juli 1986 ertoe geleid heeft dat de BRT tekort schoot in haar informatietaak?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de BRT-berichtgeving voor de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 10
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON

Feestdag Franse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Op de ochtend van de Feestdag van de Franse Gemeenschap werd in het BRT-radionieuws melding gemaakt van deze Feestdag. Op de ochtend van de elfde juli 1986 mochten de Vlaamse luisteraars niet vernemen dat die dag het feest van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

Mag ik vernemen waarom de BRT-nieuwsredactie de Feestdag van de Franse Gemeenschap belangrijker vindt dan die van de Vlaamse Gemeenschap?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de verschillende berichtgeving van de BRT over de feestdagen van de Franse en Vlaamse Gemeenschap, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 16
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Doorlichting BRT — Kostprijs en resultaten

Met zeer veel belangstelling en niet zonder vreugde heb ik vernomen dat de Raad van Beheer van de Belgische Radio en Televisie eindelijk beslist heeft een doorlichting van haar instelling te laten gebeuren. Ik heb hierop reeds aangedrongen in één van mijn vorige schriftelijke vragen in de Vlaamse Raad.

Het zou me dan ook zeer benieuwen een antwoord te mogen ontvangen op volgende vragen.

1. Aan welke firma werd door de Raad van Beheer van de BRT opgedragen deze doorlichting te doen?
2. Welke zullen hiervan de kosten zijn?
3. Welke diensten zullen onderzocht worden?
4. Zal hierbij de objectiviteit bij de verslaggeving en bij de duidingsprogramma's onderzocht worden?
5. Over welke termijn is deze doorlichting voorzien?
6. Zullen er tussentijdse rapporten beschikbaar komen?
7. Op welke wijze zal de Vlaamse Raad en haar leden kennis kunnen nemen van de doorlichting die door de BRT is opgedragen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de doorlichting van de BRT, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 17
van 12 november 1986
van de heer J. PEPERMANS

Daceb — Afschaffing, en doorverwijzing personeel

Onlangs werd de beslissing getroffen om de „Daceb” als dienst af te schaffen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is deze beslissing het gevolg van een grondige studie ter zake? Zo ja, wat waren de resultaten van deze studie?
2. Een gedeeltelijke kadervormingsservice blijft behouden voor aanvragende landelijke initiatieven. Welke modaliteiten werden er uitgewerkt om de kadervormingsservice operationeel te maken in de nieuwe regeling voor het personeel?
3. Welke zijn de criteria die gehanteerd werden om de personeelsleden van het vroegere „Daceb” toe te wijzen aan bepaalde privaatrechtelijke instellingen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 18
van 13 november 1986
van de heer J. VALKENIERS

Uitzending „ Confrontatie ” — Objectiviteit

Verleden zondag hadden we op „Confrontatie” een treffen tussen Minister Dehaene en Gemeenschapsminister Steyaert en een groep bejaarden.

Het ging hier echt om geen confrontatie zoals we dit opvatten doch eerder om een propaganda van twee regerende excellenties voor hun beleid.

Op de koop toe behoren beide tot dezelfde partij zodat we bijna mogen spreken van een extra-uitzending voor hun partij op kosten van de gemeenschap.

Is dit geen afglijden naar propaganda om het met de woorden van een bekende perscommentator te zeggen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de objectiviteit van de uitzending „ Confrontatie”, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 19
van 17 november 1986
van de heer F. PIOT

BRT- Uitzendingen — Debatten Europees Parlement

Zo we ons niet vergissen, werd er op het BRT-scherm sinds maart 1986 geen enkele bijdrage meer gewijd aan de debatten in het Europese Parlement.

Daar het onwaarschijnlijk is dat de Belgische burgers zich dermate desinteresserden van het gebeuren in de Europese parlementaire instelling, had ik graag vernomen hoe de BRT ten opzichte van zichzelf en ten opzichte van haar kijkerspubliek een zo systematische veronachtzaming van een belangrijk element van ons openbaar leven verantwoordt.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid m.b.t. de BRT-uitzendingen over de debatten in het Europese Parlement, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 20
van 20 november 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Samen werking regionale en lokale overheden met private sector

In Groot-Brittannië is men in het verleden goed overeengekomen over de takenverdeling tussen de nationale, regionale en lokale overheden inzake toerisme.

Ook op het OESO-congres van 1966 kwam men tot de conclusies dat de nationale overheden vooral tot taken hebben :

- a. het scheppen van een imago als toeristische bestemming;
- b. research en marketing-studies;
- c. het creëren van economische en fiscale stimuli ten behoeve van het toerisme of het wegnemen van bepaalde hinderpalen ;
- d. bescherming van de toerist-verbruiker, onder meer op het vlak van informatieclassificatie, veiligheid en gezondheid.

De regionale (provinciale) en lokale overheden die dichter staan bij het toeristisch gebeuren organiseren beter een opbouwende samenspraak met de private sector. Gezien het toerisme een economisch en commercieel gegeven is binnen een zeer competitieve markt, is dan ook de rol van de provinciale en lokale overheid essentieel. Deze overheden kunnen producten samenstellen en verkopen. Doorgaans zijn het de lokale overheden die alles zelf moeten organiseren.

Graag vernam ik of U het met deze stellingname eens kunt zijn en of deze taakverdeling ook in de toekomst door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zal gevolgd worden.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 21
van 20 november 1986
van de heer G. BEERDEN

Golfterreinen — Subsidiëring door Vlaamse Gemeenschap en EFRO

Ik zou U dank weten mocht U me het volgende kunnen mededelen.

1. Welke initiatieven hebben subsidiëring bekomen ; of van de Vlaamse Gemeenschap of van het EFRO?

2. Voor welke van de nieuwe initiatieven werd subsidiëring gevraagd bij de Vlaamse Gemeenschap of bij de EFRO?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 22 van 21 november 1986 van de heer L. VANHORENBEEK

Belgische wetteksten — Correct taalgebruik

Dit land heeft in het verleden al meer een minachting voor de Vlaming geuit door terminologie in het Nederlands aan de burger op te leggen die zeker in het Nederlands veel te wensen overlaat.

Zo moeten wij thans alweer via de pers vernemen dat het koninklijke besluit dat de loodvrije benzine regelt in deze Staat de term „gelood” oplegt. Blijkens het antwoord ref. S/3584 d.d. 7 november 1986 van de Raad voor Taaladvies van de Vlaamse Gemeenschap staat deze laatste hierover perplex en kan hij alleen maar bevestigen dat benzine zonder lood in het Nederlands loodvrije benzine heer (wij citeren).

Mogen wij van de geachte Minister vernemen:

- waarom zo'n krenkend Nederlands in een koninklijk besluit aan de Vlamingen opgelegd wordt;
- hoe de Vlaamse Gemeenschap hier ingrijpend kan op inspelen ;
- welke maatregelen er (eindelijk) uitgewerkt werden om onze Belgische wetteksten en dergelijke te zuiveren van dit taalkundig onkruid.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 23 van 24 november 1986 van de heer P. TANT

Werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën — Verdeling van de kosten

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 (BS 25.2.1983) wordt, onder afdeling 4, voorzien in een verdeling van kosten van de werken aan beschermde monumenten, toebehorend aan particu-

lieren of privé-instellingen. In verschillende artikelen dit tot deze afdeling behoren wordt telkens ook voorzien in een proportionele tussenkomst van de gemeente op wiens grondgebied het monument gelegen is.

Wellicht is het feit dat de gemeenten kunnen worden aangesproken voor bedoelde kosten ingegeven door de overweging dat het monument in kwestie mede de gemeente siert en als het ware haar kunstpatrimonium „verrijkt“.

Vanuit dezelfde gedachtengang wordt trouwens aan het gemeentebestuur (en aan de inwoners ervan) een zekere inspraak gegeven bij de bescherming zelve.

Dergelijke logica ontbreekt echter totaal wanneer het monument in kwestie niet „in situ” werd beschermd. We bedoelen dus het geval van monumenten (als b.v. windmolens), die oorspronkelijk in een bepaalde gemeente staande, werden beschermd, om nadien naar een andere gemeente te worden overgebracht om er te worden gerestaureerd.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. of de gemeente naar waar een elders beschermd monument werd overgebracht op dezelfde voet kan worden aangesproken voor de kosten van de werken die eraan worden uitgevoerd;
2. dient er van de gemeente alsdan geen vorm van inspraak te worden gegeven betreffende de overbrenging van een monument en/of eraan ontworpen werken? Kan een particulier dus, zonder enige inspraak van de gemeente, aan deze bepaalde uitgaven opdringen ;
3. dient er bij het bepalen van het bedrag van de kosten alsdan geen onderscheid te worden gemaakt tussen de kosten van „wederoprichting” enerzijds en deze voor „instandhouding en herstel” anderzijds? Het besluit van de Vlaamse Executieve spreekt in artikel 4 immers alleen over de „werken voor instandhouding en herstel”. De wederoprichting (na overbrenging) zal onvermijdelijk specifieke kosten met zich brengen, waarvan geen sprake is in het besluit van 1 juli 1982. Is dit besluit dan nog wel van toepassing? En zo ja; onder welke specifieke voorwaarden?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.